

SALUT DEL CATALÀ pàg 3
Només el 38% de la gent del Montserratí té el català com a llengua habitual

BÀSQUET pàg 20
Iván Lull, del CB Martorell: "Necessitem temps perquè hem incorporat noves peces"

línianord

quinzenal

Montserratí 9/11/2021 · Núm. 123 · linianord.cat

Tensió a Esparreguera entre la PAH i l'Ajuntament

L'alcalde denuncia membres de l'entitat perquè diu que l'assetgen mentre la PAH afirma que només pressiona pàg 19

Vila cultural

Martorell viu un Fem Dansa d'èxit pàg 10

Foto: Ajuntament

MARTORELL pàg 8
Tres empreses volen gestionar el centre d'FP d'automoció

A FONS pàgs 14 i 15
Violència obstètrica: quan l'embaràs es torna un infern

COLLBATÓ pàg 19
L'anterior model de gestió de l'aigua era fraudulent

MONIDO

SMOOTHIES • ENSALADAS • COCKTAILS • VEGAN • TAGAS • BAGELS

MONIDO
HEALTHY & FUSION
CAFETERIA

Sant Joan, 31 - Esparreguera
@mondocafe_esp

HORARIO

*Lunes a viernes : 8:30 -13:00h// 17:00 -20:00h *Sábado: Cerrado *Domingo : 10:00 A 13.30 (Consulta para reservas fuera de horario)

línia vol ser un espai per a la conversa metropolitana serena i responsable

Josep Martí
Blanch

Fèlix
Riera

Jordi
Muñoz

Oriol
Lladó

Susana
Pérez

Dolors
Sabater

Jordi
Martí

Montserrat
Tura

Marc
Cerdà

Gala
Pin

David
Fernández

Martí
Casamajó

Joan Ramon
Casals

Elisenda
Alamany

Xavier
Marcé

Víctor
Porres

Ferran
Falcó

Manuel
Reyes

Núria
Parlon

Arnau
Nadeu

Territori castellanoparlant

» El 38% de la població té el català com a llengua habitual al Montserratí, on el castellà és dominant
 » El Voluntariat per la Llengua és un dels recursos més útils per aconseguir nous catalanoparlants

Anna Utiel
MONTSERRATÍ

“El català a les famílies del Baix Llobregat Nord està en perill d’extinció segons els paràmetres de la Unesco, perquè està per sota d’un 30% d’ús com a llengua inicial”. Ho explica Marc Piera, el director del Consorci per la Normalització Lingüística (CNL) de Ca n’Ametller, el de referència al Montserratí. Es basa en les dades de la darrera enquesta d’usos lingüístics, que data del 2018 i que situa el català com a llengua inicial (equivalent a “llengua familiar”, segons detalla Piera) en un 28,1%.

Però aquestes dades no han d’obrir la porta al pessimisme. Tal com s’afanya a assenyalar Piera, la xifra del català com a llengua habitual a la zona és més positiva: arriba al 38,4% si se suma la població que té el català com a llengua habitual i la que hi té alhora el català i el castellà. Això, diu, demostra el “poder d’atracció del català”.

Sigui com sigui, hi ha una evidència que no es pot negar: al Baix Llobregat Nord l’idioma dominant és el castellà, un fet que és especialment clar a Abrera i Sant Andreu de la Barca, segons Piera. Precisament, els membres dels governs d’aquestes dues poblacions són els únics de la zona que sovint fan servir el castellà quan parlen com a representants municipals.

RECURSOS PER REVERTIR-HO

Qui va constatar ràpidament el domini del castellà al Montserratí va ser Velishka Ivanova quan va arribar a Martorell ara fa sis anys. Aquesta búlgara de 44 anys va trepitjar Catalunya per primer cop quan en tenia 22 i va anar a parar a Gandesa (Terra Alta). Ella, que

La Velishka Ivanova (esquerra) amb la seva parella lingüística del Voluntariat per la Llengua. Foto cedida

havia fet un curset de castellà abans d’emigrar, va descobrir de cop l’existència del català: tothom al poble el parlava, així que el va aprendre tant per voluntat com per necessitat. Setze anys més tard, va venir a viure a Martorell i es va trobar una situació ben diferent. “Em vaig adonar que hi havia molts més castellanoparlants i que molta gent se m’adreçava en castellà”, recorda.

Davant d’això, Ivanova tenia una idea molt clara: “No volia perdre la llengua, em feia pena”. Aquest convenciment la va portar a fer un curs al Servei Local de Català (SLC) de Martorell i a participar en el Voluntariat per la Llengua, que posa en contacte parlants habituals del català amb aprenents que tenen un nivell bàsic. Les anomenades parelles lingüístiques es troben regularment (o fan una videotrucada, en el cas del voluntariat virtual) per mantenir converses en català.

D’aquesta experiència, Iva-

nova se n’ha emportat tres amigues que, de fet, considera la seva família. “Fem activitats juntes, m’ajuden en molts aspectes (com ara demanar hora al metge) i m’ensenyen receptes, em reco-

OLESÀ: 20 EDICIONS DE CORRELLINGUA

► Olesa de Montserrat ha celebrat aquest any el seu 20è Correllingua, una activitat promoguda per la secció local de la Coordinadora d’Associacions per la Llengua Catalana (CAL). Es va fer el dia 23 i hi van participar els còmics Oye Sherman, Ana Polo, Manel Vidal i Marc Sarrats.

manen botigues... Gràcies a elles estic integrada i no em sento sola”, assegura. “Aprendre la llengua t’aporta moltes coses”, afegeix, donant sentit al missatge

que “no es tracta d’obligar ningú, sinó de mostrar els beneficis d’aprendre i fer servir el català”, dit per Piera.

Per a Andreu González, responsable del SLC de Martorell i autor del llibre *Manual d’autoajuda per a catalanoparlants* (Cossetània, 2019), el d’Ivanova és “un cas d’èxit” perquè “ha tret el català de l’aula”. Altres bons exemples són els de Salomé Font, que té parelles lingüístiques virtuals arreu del món, o el de Cesca Esteve, una dona de 79 anys que en fa deu que és voluntària perquè volia “ajudar els nous nadius”. En aquest temps, ha conegut molts aprenents, però n’hi ha tres que “són com de la família”. Un d’ells és un noi nigerià que fins i tot li diu *mama* i que la va convidar al seu casament a Nigèria. Les altres són dues noies, una de Ceuta i una de Càceres, amb qui es troba sovint. “Ho recomano a tothom perquè és molt enriquidor, també per millorar la vida social”, diu.

El Voluntariat per la Llengua també s’aplica als comerços: els negocis que s’hi adhereixen es comprometen a atendre tots els clients en català, almenys d’entrada. Al Montserratí hi ha 1.200 establiments que s’han sumat a la iniciativa, de manera que el CNL de Ca n’Ametller és el que té més botigues participants de tot Catalunya, tal com apunta Piera.

González posa l’accent en la necessitat d’eliminar els prejudicis a l’hora d’assumir qui entendre i parlarà el català i qui no. “Quin aspecte té un catalanoparlant?”, es pregunta. A més, recorda que la majoria de la població entén el català i que, per tant, “no està justificat canviar de llengua”. En aquest sentit, Piera destaca la importància dels cursos per aprendre català de zero perquè el percentatge de població que l’entén no baixi del 90%. Si això passa, la gent canvia al castellà i el català perd terreny.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniavaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

Combatre el canvi climàtic té costos

per Jordi Muñoz

Foto: ACN

Caldria esperar que la cimera de Glasgow no fos l'enèsima ocasió en què els líders mundials s'omplen de bones paraules de lluita contra el canvi climàtic però després les concrecions no arriben. Però hi ha pocs motius per a l'optimisme.

Un dels problemes dels acords multilaterals contra el canvi climàtic és que estan subjectes al que s'anomena la tragèdia dels comuns: tot i que tots estarem millor si reduïssim globalment les emissions, cada país individualment té incentius per no fer-ho i esperar que els altres ho facin. D'aquesta manera, es pot beneficiar de la reducció global sense pagar el cost de la reducció d'emissions. El resultat d'aquesta lògica és que ningú no pren les decisions que caldria prendre per acostar-se als objectius de reducció d'emissions que els científics consideren necessaris per limitar l'escalfament global. El problema de fons és que l'atmosfera és un bé comú, del que tothom se'n beneficia, però els costos de la reducció d'emissions són ben concrets.

Aquesta lògica endimoniada de les negociacions entre estats es reproduïx a petita escala: si he de deixar el cotxe a casa i fer un trajecte de 30 o 40 minuts més per anar a la feina, tindrè incentius per mirar de fer la viu-viu i que siguin els altres els que perdin temps mentre jo segueixo anant en cotxe. O si una ciutat com Barcelona ha de limitar el trànsit de cre-

uers, altres ciutats de la Mediterrània poden aprofitar-se'n: es beneficiaran de la reducció d'emissions sense pagar el cost de retallar un sector econòmic. Cada municipi, o comarca, tendirà a mirar d'escapolir-se d'instal·lar molins de vent o parcs solars al seu territori esperant que altres assumeixin els costos de la transició energètica.

Uns tenen por de perdre eleccions, altres de perdre diners i tots d'empitjorar el ritme de vida

Perquè la reducció d'emissions no és gratuïta. Els estats poden mirar de compensar i incentivar la transició ecològica amb polítiques expansives, que vindria a ser el que s'ha anomenat *Green New Deal*. Però el fet és que mitigar el canvi climàtic és una decisió política molt costosa. No podem desplaçar-nos tant en cotxe, ni en avió. Els viatges hauran de ser més cars i tardarem més temps a arribar a la feina. Alguns sectors econòmics hauran de redimensionar-se a la baixa i introduir canvis que els faran menys competitius (en preu). Això, si no canvien moltes altres coses, farà créixer l'atur. Si més no en el curt termini.

I com a consumidors, haurem d'assumir costos més elevats en molts productes. Si hem de produir prou energia renovable per substituir les fonts d'energia brutes i per electrificar bona part del que ara es mou amb combustibles fòssils, els paisatges que tant ens estimem s'hauran de transformar. No podem plantejar-nos models de desenvolupament basats en el creixement infinit.

No és un discurs fàcil de fer, però és imprescindible per passar de les paraules als fets. Tothom ha de ser conscient de què vol dir combatre el canvi climàtic. Per això crida l'atenció que encara tinguem debats sobre mesures com la reducció de carrils per a cotxes, els peatges d'entrada a les ciutats, el veto a l'ampliació de l'aeroport, la implantació de renovables o la reducció del consum: són mesures mínimes, de sentit comú, que apunten en l'única direcció possible si és que ens prenem seriosament la mitigació del canvi climàtic. Cal superar el doble llenguatge i la dissociació entre discursos que són pretensament ecològics quan parlen en general però profundament *desarrollistes* quan parlen de coses concretes. Els polítics tenen por de perdre eleccions, els empresaris de perdre diners i els ciutadans d'empitjorar el seu ritme de vida. Però només prenent riscos i assumint els costos en primera persona podem evitar el desastre cap al qual ens encaminem. Val més dir-ho i no seguir enganyant-nos.

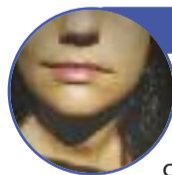
Aquí es piula

El Twitter en paper

@TVilalta

Tres casos de *segurates* racistes corren per aquí aquest matí [2 de novembre de 2021], probablement una fracció ínfima dels casos reals que s'han produït a les discoteques catalanes aquest cap de setmana. El retorn a la normalitat de la indústria de l'oci nocturn.

@xul81

Bueno, i com de contaminant ha estat la cosa aquesta que estan fent a Glasgow, eh? Tant Zoom i tanta història i per fer una cimera contra el canvi climàtic la fan presencial. Quants avions i cotxes han necessitat? Havia de fer la merda de tuit per quedar-me descansada.

@quadern_tactil

Vas venir quan ningú volia fer-ho. Vas fer de portaveu quan el club es desmembrava. Vas lluitar per la Lliga amb un equip molt just i vas ser positiu quan Messi va marxar. I vas fracassar, sí. Però avui tornes a l'Olimp culer del qual mai marxaràs. Malgrat tot, gràcies, Ronald.

@apunte

Hay un sector de la derecha que lo ha apostado todo a defender una identidad de persona incívica, molesta para todos, que come azúcar y chuletas porque se lo prohíben y va en coche a todos lados porque es su libertad. Están a una batalla cultural de defender los pedos en público.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 12314-2013

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-rati) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta

Dept. Comercial: Lola Gutiérrez

Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

Editor-Gerent: David Centol i Lozano

Director Editorial: Arnau Nadeu

Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva

Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno

Estratègia digital: Anna Corbatera

Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

La clau

Aj. de Martorell

L'Ajuntament de Martorell ha organitzat la cinquena edició del festival Fem Dansa, que busca promoure aquesta disciplina artística. Les diverses propostes programades han aconseguit aplegar uns 2.000 espectadors.

pàgina 10

Aj. de Sant Andreu

El de Sant Andreu de la Barca és l'ajuntament amb més seguidors a TikTok de tot l'Estat, segons ha informat el govern local. El seu perfil té prop d'11.000 seguidors i més de 172.000 likes en aquesta xarxa tan de moda entre els joves.

pàgina 16

Aj. de Collbató

El Tribunal Suprem ha confirmat la sentència del TSJC que considera frau de llei l'anterior model de gestió de l'aigua de Collbató, que va estar vigent de l'any 2016 al 2019. L'Ajuntament reitera que el model actual és legal.

pàgina 19

Xarxes socials de caràcter públic

per Susana Pérez

Facebook no tanca una crisi de comunicació que ja en té una altra d'oberta. A principis d'aquest mes d'octubre, les empreses de Zuckerberg van trontollar després de dues jornades negres consecutives: la caiguda de Facebook, Instagram i WhatsApp la tarda de dilluns 4 d'octubre i la compareixença al Senat dels EUA d'una extrebadora de la companyia que va denunciar pràctiques nocives l'endemà.

Les xarxes socials són una oportunitat que s'ha convertit en un problema. Instagram difon una vida perfecta i és tòxic per a les adolescents. WhatsApp propaga la desinformació i és tòxic per a les relacions humanes. Facebook distribueix propaganda i és tòxic per a la democràcia mateixa.

Totes aquestes empreses, propietat de Mark Zuckerberg i sota el paraigua de Facebook Inc. —a partir d'ara, Meta—, funcionen amb el mateix model de negoci: generar continguts que captin l'atenció de les persones amb l'objectiu de recopilar el màxim de dades possible de cada usuari per vendre-les.

Podem al·ludir la responsabilitat dels usuaris en tot plegat, ja que al final són ells els creadors d'aquests continguts. Qui genera les imatges ideals que circulen a Instagram? Qui propaga la desinformació a WhatsApp? Qui menteix i polemiza a Facebook? Però seria injust quedar-se només amb aquesta anàlisi, ja que l'algoritme de Facebook dona visibilitat a determinats continguts en detriment d'altres.

A Instagram, per exemple, promou les imatges de noies amb poca roba, mentre que a Facebook mostra més els missatges polèmics que els moderats. I és que el benefici econòmic de totes aquestes empreses passa per davant de la salut mental de les adolescents, de les relacions humanes i de la qualitat democràtica.

Les solucions proposades, com el trencament del monopoli de Facebook Inc. —o Meta— i l'autoregulació no han donat els seus fruits: la Unió Europea està molt preocupada per la força que ha adquirit la companyia de Zuckerberg en l'esfera pública digital. Les empreses tecnològiques han de responsabilitzar-se de moderar els continguts en els sistemes democràtics? Han de decidir a qui donar la paraula i qui censurar?

Potser la resposta per solucionar les xarxes socials passa per fer-les públiques o, almenys, deixar-les en mans d'empreses amb models de negoci que no segrestin la nostra atenció a qualsevol preu i, en canvi, treballin per crear una veritable xarxa social. Podem imaginar una xarxa promoguda per i per a la ciutadania de Barcelona, per exemple?

Diferents experts assenyalen que la creació i la implementació d'uns serveis tecnològics de

caràcter públic, sigui a nivell nacional o supranacional, podrien substituir els serveis de Facebook i resoldre la toxicitat actual. Sempre que s'aborda aquesta qüestió, però, apareix el problema de la massa crítica. És a dir, aquestes plataformes socials de caràcter públic només arrelarien entre la ciutadania si aconsegueixen sumar prou usuaris per resultar útils i atractives per a la comunitat.

Ara mateix, Facebook, WhatsApp i Instagram són difícils de substituir perquè hi tenim totes les nostres connexions i milers de continguts que hem generat, de manera que aquestes empreses de xarxes socials s'han convertit en serveis irremplaçables. Aquest problema, però, es podria resoldre si aconseguim garantir la portabilitat de les dades del monopoli de Zuckerberg.

El mateix dia que va caure Facebook, dilluns 4 d'octubre, Barcelona impulsava la iniciativa BCNMarket per plantar cara a Amazon. Es tracta d'una plataforma perquè els comerços de proximitat puguin vendre en línia. De moment, ja aplega 2.500 botigues i compta amb centenars de milers de bonus de consum bonificats per l'Ajuntament de Barcelona. Seria possible alguna iniciativa similar per plantar cara a Facebook?

Línia Nord no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

El + llegalit

líniainord.cat

- 1 El Suprem confirma que l'anterior model de gestió de l'aigua de Collbató era fraudulent
- 2 Dos detinguts per extorquir un home a Esparreguera
- 3 L'hospital de Martorell, reconegut als premis Best Spanish Hospitals
- 4 El projecte Tecnoalimentària es presenta als empresaris del Montserratí
- 5 La Policia Local d'Olesa salva un veí quan intentava suïcidar-se

A les xarxes

#NetflixCatalà

@bernatvilario: ERC no presenta esmena a la totalitat als pressupostos de l'Estat perquè diu que ha aconseguit "blindar amb quotes" el català a la llei audiovisual.

#AcordPocConcret

@CatalunyaRadio: El PSOE i Podem acorden "la derogació de la reforma laboral en els termes que fixa l'acord de coalició".

#XaviAlBarça

@andreuginola: Xavi té aquesta temporada de marge. No li demano títols, tampoc l'excel·lència de Guardiola, només un Barça reconeixible i valentia per fer neteja al vestidor.

El contrapoder antirepressiu

per Dolores Sabater

Al cor de la Vall del Tenes, a Santa Eulàlia de Ronçana, fa uns dies teixiem poble en un entranyable acte comunitari de solidaritat amb l'Ernest, una de les més de 4.500 persones represaliades per la causa general contra l'independentisme que s'ha enfrontat a la justícia tot just ara. Un acte intergeneracional, amb gastronomia popular, música en viu, parlaments i, sobretot, molta complicitat. S'hi respirava el contrapoder que construeix el poble quan s'autogestiona. S'hi feia sentir la força de la convicció i el compromís col·lectiu.

A cada acte, a cada acció, sigui per les detingudes del 23-S, 9 de Lledoners, Encerclem el Parlament, Urquinaona, la Junquera, Jusapol, Meridiana, conselleria d'Economia... Per en Marcel, en Brayan, l'Arnau, la Xènia, la Queralt... Sigui quin sigui el seu nom i la seva circumstància, una són totes. Som. I mantenir les xarxes de suport, solidaritat i visibilització és vital perquè puguem trencar la seva repressió, que busca trencar-nos a nosaltres. Fer conèixer i viure al màxim de població, dins i fora dels entorns, l'abast del marc repressiu és imprescindible. I més ara que els indults han tret les preses i presos polítics de les presons. Cal evitar que s'instal·li la creença que la causa general contra l'independentisme ha afluixat. La repressió s'ha de transformar en contrapoder antirepressiu.

S'acaba l'octubre, un mes carregat d'aniversaris polítics per als Països Catalans, que incrementa les dates memorables des del 2017. A l'anterior article parlava de l'1 d'octubre, ara del 27. Tot just l'acabem de passar, i aquest 4t aniversari de la proclamació de la República Catalana no implementada ha quedat marcat per dos fets aparentment contraposats però que venen a parlar del mateix. Un passava el mateix dia 27, l'altre l'endemà. Un en clau estatal, l'altre en clau europea. Tots dos relacionats amb la repressió i els tribunals. Tots dos vinculats a les constitucions i a la monarquia.

D'una banda, dimecres la magistrada del TSJC Maria Eugènia Alegret feia detenir l'exvicepresident del Parlament Josep Costa en un clar avís que l'Estat espanyol no té cap intenció d'aturar la persecució i la repressió ideològica. Costa estava citat davant del tribunal com a investigat per permetre debatre al ple sobre monarquia i autodeterminació. L'exvicepresident va decidir no presentar-s'hi perquè no reconeix el tribunal, i la magistrada va fer-lo detenir per obligar-lo a fer-ho. Ell mateix ha avisat que no parará fins que el seu cas arribi a Europa.

L'endemà, des d'Europa, precisament, ens arri-

litzada i insultar-lo o permetre que el Parlament la debati pot costar anys de presó, multes i inhabilitacions, a Bèlgica han decidit que el que seria delictes és castigar qui l'insulta. El contrapoder antirepressiu aquí es multiplica.

Aquest dictamen belga és un nou avís de com de sola es va quedant la (in)justícia espanyola en el marc europeu, i se suma al rotund fracàs de Llàrena, fa un mes a l'Alguer, quan la presidenta de la Cort d'apel·lació de Sàsser, Plinia Azzena, va considerar que no hi havia motius per imposar mesures cautelars contra el MHP Puigdemont perquè la seva immunitat

està intacta. Tot plegat va consolidant la gran potència que té la feina feta des de l'exili. Quatre anys després, i malgrat que Europa no va estar a l'altura del que s'esperava ni per protegir el dret d'autodeterminació del poble català ni per condemnar la brutalitat policial exercida contra persones en clara actitud de resistència pacífica, la via de la internacionalització s'erigeix en una via imprescindible (no pas única) per avançar cap a l'autodeterminació i la independència.

I encara un tercer fet: el Constitucional espanyol ha rebutjat el recurs d'empara que l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell va presentar en contra de la sentència del Procés (onze anys i mig de presó per sedició), i aquesta resolució contrària li permet portar el seu cas a Europa. I això tam-

bé és contrapoder. Malgrat que Europa és un camí molt lent. En el cas d'Arnaldo Otegui, quan el Tribunal Europeu de Drets Humans va condemnar Espanya per vulnerar el dret a un judici just als cinc dirigents abertzales en el cas Bateragune, ja havien complert la condemna. Però, així i tot, és una victòria internacional justa, que mina la credibilitat del sistema judicial espanyol.

La repressió no es pot viure com una derrota. Donar-li la volta i convertir-la en contrapoder és una forma de desactivar-la.

Foto: ACN

ba un fet molt remarcable. Des de Bèlgica. El Tribunal Constitucional belga, en resposta al Tribunal d'Apel·lació de Gant, que examina l'euroordre contra el raper Valtoryc, ha tombat la seva pròpia llei d'injúries a la Corona vigent des del 1847. Amb aquest dictamen, que deixa clar que castigar aquells que insulten el rei és inconstitucional perquè no respecta la llibertat d'expressió (no s'ajusta a la Constitució belga ni al Conveni Europeu de Drets Humans), l'alt tribunal belga allunya l'extradició del cantant. Mentre a l'Estat espanyol la figura del monarca està sacra-

Les millors perles

Ana Rosa Quintana ha dit que té càncer de mama i ha rebut una allau de missatges de suport, que ha agraït amb una piulada. La resposta de la periodista María Patiño a aquest tuit ha generat confusions: "Res és gratuït, recull el que sembres".

Fan una festa de Halloween basada en la sèrie *El joc del calamar* i la nit acaba amb vuit morts. Ha passat a Panamà, on enmig de la celebració hi va haver un enfrontament entre dues bandes vinculades al narcotràfic.

Nou capítol del serial de l'exbisbe de Solsona, Xavier Novell. Després de demanar casar-se pel civil amb la seva xicota, una escriptora de novel·les eròtiques, ara es comenta que la parella podria estar esperant bessons.

Conduir beguda, en sentit contrari i sense una roda del darrere del cotxe no sembla bona idea. Tot i això, una dona va decidir fer-ho per l'AP-7 des de Maçanet fins a Fornells de la Selva. Això sí, va acabar detinguda.

Karwai Tang / Govern britànic

LA FOTO

Tribuna

Més enllà del melic teatral de Barcelona

per Víctor Porres

Actualment, tenim els recursos i la predisposició a viatjar per tot el món –fins i tot alguns privilegiats ho fan a l'espai–, però cada cop més ens movem menys de casa. I no és per la pandèmia. Abans del confinament, ja estàvem vivint aquesta tendència a convertir l'entorn domèstic en l'oficina, el restaurant, la sala de cinema, el gimnàs, el saló de jocs i, fins i tot, el lloc per lligar a través de les plataformes de cites.

Ens ho porten tot a casa, des d'una hamburguesa fins a la tinta de la impressora. Els carrers s'estan omplint de furgonetes de missatgeria aparcades en doble fila que sovint només transporten petits paquets de productes procedents de l'Àsia que no fa gaire anàvem a comprar a la ferreteria de la cantonada.

Tenint en compte aquests nous hàbits de consum, encara rai que seguim anant al teatre o a veure concerts. És la màgia del directe, suposo. Per molta mega-altíssima definició que tingui el nostre aparell de TV i l'excel·lent qualitat en què s'emeten els concerts o espectacles en *streaming*, òbviament no es gaudeixen amb la mateixa intensitat que en viu, on la pantalla deixa lloc a l'escalfor del públic, la vibració del so i els refredats pels canvis bruscos de temperatura.

Llavors, posats a moure el cul, per què som capaços de desplaçar-nos d'una punta a l'altra de Barcelona per treballar o fer gestions, però, en canvi, rarament passem les fronteres de la ciutat per veure una obra de teatre a l'Hospitalet, Badalona o Cornellà? La distància o el temps no és motiu suficient, perquè, segons on vius, et costa menys anar a un teatre d'aquestes ciutats metropolitaniques que fer-ho a un barri allunyat de casa.

El problema és que ni tan sols ens plantegem que fora de Barcelona pugui haver-hi una oferta tan diversa i de qualitat com la de la capital catalana. I és lògic, perquè a Barcelona és on hi ha més públic, més teatres i on es representen els grans espectacles fent temporada. Però què passa realment a fora de la ciutat? No ho sabem per què, possiblement, no ens ho hem preguntat i també per què ningú ens ho ha fet evident. Ni a les cartelleres dels principals diaris del país ni als portals especialitzats en les arts escèniques hi trobem el concepte d'agenda teatral metropolitana. De fet, la majoria parlen específicament de Barcelona i, amb sort, alguns hi inclouen també l'oferta d'altres ciutats grans catalanes.

Es troba a faltar una cartellera més ampla de mires que fomenti el trànsit de públic no només cap a Barcelona, sinó també de Barcelona cap a les ciutats properes. Quan ha acabat temporada un espectacle que no et volies perdre, podries optar a la "repesca" i anar a veure l'obra a una altra ciutat veïna. De fet, molts ja ho fan, però són els més motivats, perquè seguir la pista de les funcions d'un espectacle als teatres de l'àrea metropolitana no és gens fàcil, a no ser que siguis el president del club de fans de la companyia o treballis per a la SGAE.

I el que encara menys gent sap és que les sales de fora de Barcelona no només programen espectacles que ja han passat pels grans teatres de la ciutat, sinó que, en algunes ocasions, són aquests espais "Off-BCN" els que prenen la iniciativa i presenten en primícia obres que després es podran veure a Barcelona. Aquest és el cas d'*El gran comediant* de Joel Joan, que després d'estrenar-se al festival Temporada Alta i abans de fer temporada al Teatre Goya, es representarà a Badalona i a l'Hospitalet de Llobregat. També *Una noche sin luna*, de Juan Diego Botto –sense data encara per a Barcelona–, es podrà veure al desembre al Teatre Zorrilla de Badalona i a l'Artesà del

Prat de Llobregat, i al gener a l'Atrium de Viladecans. O *The Opera Locos* de la companyia Illana, que ja ha passat per Badalona gairebé un any abans que entri a la cartellera del Teatre Poliorama.

Sigui perquè els programadors de fora de Barcelona s'espavilen per ser els primers, perquè les companyies volen testar el públic dels voltants abans d'entrar a la gran ciutat o bé perquè l'estrena o preestrena forma part de l'acord de residències artístiques en teatres municipals, el fet és que, si estàs a l'aguait, pots convertir-te en el rei de l'*spoiler* teatral veient abans que cap barceloní obres d'artistes com José Sacristán o Concha Velasco, per posar dos exemples recents.

En l'àmbit de la dansa, una de les arts escèniques més complicades de programar per l'habitual baixa resposta del públic, algunes sales com el Teatre-Auditori de Sant Cugat han aconseguit incloure estrenes dins de les seves programacions que han atret espectadors de tot el país amb el reclam de prestigioses companyies nacionals i internacionals com el Béjart Ballet Lausanne, el Malandain Ballet Biarritz, la Compañía Nacional de Danza, la Compañía María Pagés o el Ballet Nacional de España.

Precisament, en aquesta mateixa disciplina tenim una flor que esperem que faci estiu: Dansa Quinzena Metropolitana, una iniciativa impulsada per l'ICUB i que té com a objectiu descobrir nous espais, espectacles i altres activitats que ajudin a relligar el teixit creatiu dins de l'àmbit metropolità, amb propostes a Badalona, Barcelona, Cornellà, el Prat, Esplugues, l'Hospitalet, Sant Cugat, Santa Coloma, Terrassa i Viladecans.

I és que la unió fa la força i disminueix el risc en el sempre aventurat món de l'espectacle. Una prova va ser "Els Teatres Amics", una associació que agrupava el Teatre-Auditori de Sant Cugat, el Teatre Auditori de Granollers, el Teatre Kursaal de Manresa, l'Atrium de Viladecans i l'Atlàntida de Vic amb l'objectiu de posar en valor les programacions dels teatres municipals i la importància de la cultura al territori. Des del 2013 fins al 2018, van impulsar diverses iniciatives, com la producció de l'obra *Vilafranca, un dinar de Festa Major*, de Jordi Casanovas (premi Butaca 2016), que es va presentar als teatres associats i, posteriorment, en altres sales del país i de les Illes Balears, i també al Teatre Lliure.

Més recentment, l'Atrium de Viladecans i el Teatre Zorrilla de Badalona, juntament amb el Teatre Jardí de Figueres i el Teatre Monumental de Mataró, han sumat esforços per reduir despeses programant de manera coordinada l'aclamada *Jauria* de Jordi Casanovas (premi Max 2020 al Millor Espectacle Teatral i a la Millor Adaptació Teatral), una obra que, inexplicablement, no s'ha representat a Barcelona ni probablement ho acabarà fent.

Cal deixar de mirar-nos el melic per sumar sinergies i trencar amb estigmes com el de les companyies que creuen que, si no estrenen a Barcelona, no existeixen, o els promotors que asseguren que sense ajuts públics no es pot fer gira a fora de la ciutat. Tenim grans creadors, boníssimes propostes teatrals i espais magnífics, i hi ha públic per a tot, però l'hem d'incentivar a anar al teatre, sigui al seu propi municipi o bé al del costat, i en això cal que remem tots plegats: promotors, sales, administració, mitjans de comunicació, artistes i espectadors.

De moment, podríem començar ensinistrant la Siri, l'Alexa, la Cortana i el Google Now perquè, a més d'encendre'ns la cafetera i localitzar-nos el millor sushi de la zona, ens mostrin també en temps real l'agenda d'espectacles dels teatres de l'àrea metropolitana. I ens recomanin on anar a sopar després de la funció, per descomptat.

Foto: Pexels

“

Ni a les cartelleres dels principals diaris del país ni als portals especialitzats hi trobem el concepte d'agenda teatral metropolitana

”

Flaixos

@massanagranaire: [Sobre les eleccions al Consell de la República] Puigdemont ha guanyat les eleccions a president del club de fans de Puigdemont. Enhorabona.

@iriavt: Bueeeeno, vinga, ja està, ja ho hem vist tots i hem corroborat que és una putíssima merda. Podem tornar a canviar l'hora ja? Pot ser abril?

@Gerardipunt: No em digueu que quan escriviu la paraula "fenomen" no us venen unes ganes irrefrenables de posar-li un accent obert a la "o".

El Centre d'Estudis Martorellencs (CEM) ha reprès el cicle 'Quan Martorell no hi era', que va quedar aturat per la pandèmia, en què l'entitat proposa itineraris per descobrir el patrimoni geològic local. Divendres es va fer la cinquena ruta del cicle, que va ser al torrent de Llops.

Tres empreses es postulen per gestionar el centre d'FP

» La UPC, Eurecat i MSX International s'han presentat al concurs
» El termini per presentar candidatures va acabar el 4 de novembre

INDÚSTRIA ▶ Sembla que el Centre de Formació Professional d'Automoció (CFPA) de Martorell ha fet, per fi, un pas endavant per tenir un projecte amb cara i ulls i començar a funcionar a ple rendiment. Dijous passat va acabar el termini per presentar candidatures per a la gestió de l'equipament, i aquest cop s'hi han interessat almenys tres empreses. És una bona notícia tenint en compte que la primera licitació del centre va quedar deserta a finals de 2019.

A més d'Eurecat –que, tal com va avançar l'Ara, ja havia admès a mitjans d'octubre la seva intenció de presentar-s'hi–, també s'han postulat per gestionar el CFPA la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i l'empresa MSX International, segons ha confirmat l'ACN. Aquesta última és una companyia multinacional especialitzada en el sector de l'automoció

La primera licitació del centre va quedar deserta. Foto: Gemma Sánchez / ACN

que ja treballa en matèria de formació amb empreses com Seat o Volkswagen.

Estava previst que el Govern anunciés aquest dilluns les candidatures acceptades en la primera fase de la licitació, però en el moment del tancament d'aquesta edició de *Línia Nord* encara no s'havia pronunciat.

L'ADVERTÈNCIA DEL CLÚSTER

Des del Clúster de la Indústria de l'Automoció de Catalunya (CIAC), que no s'ha presentat a la licitació pel desacord amb les bases, alerten que sense ells "estaran coixos", en paraules del seu president, Josep Maria Vall, a l'ACN. Tot i això, no descarten sumar-s'hi en un futur si les condicions canvien.

Foto: Ajuntament

Seixanta botigues tancades de nit per evitar botellots

COMERÇ ▶ L'Ajuntament de Martorell ha limitat aquest mes de novembre l'horari nocturn d'una seixantena de botigues de queviures i begudes per "millorar la convivència i el civisme al municipi". Concretament, l'objectiu és aturar els botellots. Segons informa el consistori, en els darrers mesos han augmentat les queixes de veïns a la policia relacionades amb concentracions de persones per beure alcohol.

El tancament nocturn de diversos comerços se suma a altres mesures per fer desaparèixer els botellots. Per exemple, l'Ajuntament detalla que s'ha incrementat el nombre de patrulles de la Policia Local en horari nocturn, així com els dispositius específics de control i de vigilància a les zones més afectades per aquesta activitat, sovint en coordinació amb els Mossos d'Esquadra.

L'hospital de Martorell, premi Best Spanish Hospitals

SALUT ▶ L'Hospital Sant Joan de Déu de Martorell ha estat guardonat als premis Best Spanish Hospitals (BSH), que reconeixen els millors hospitals de l'Estat en diferents categories. El centre martorellenc ha estat el guanyador del seu grup (hospitals bàsics i comarcals) en la categoria de processos de l'aparell circulatori i respiratori.

A més, aquest hospital, el centre de referència del Montserratí, també ha estat finalista en les categories de processos de malalties infeccioses i en pro-

cessos d'aparell digestiu i hepatopancreàtic.

Els premis BSH han celebrat enguany la tercera edició, que ha comptat amb un total de 122 hospitals, 65 de públics i 75 de privats. Catalunya ha estat la comunitat autònoma amb més hospitals tant participants com premiats. L'objectiu d'aquests guardons és reconèixer els millors hospitals pel que fa a l'atenció al pacient i la gestió sanitària, basant-se en paràmetres metodològics validats per la Societat Espanyola de Directius de la Salut.

El desmantellament del peatge va al seu ritme

La retirada de l'estructura d'un peatge. Foto: Twitter (@raquelsjimenez)

MOBILITAT ▶ La ministra de Transports, Mobilitat i Agenda Urbana, Raquel Sánchez, anunciava el passat dia 2 que s'iniciava el desmantellament dels peatges de l'AP-7 i l'AP-2, "començant als peatges de La Jonquera, Martorell, La Roca i Vilaseca". De moment, però, l'estructura de Martorell encara no ha desaparegut, més de dos mesos després de l'aixecament de barreres.

Més enllà de la molèstia que suposa haver de passar pel peatge (tot i no haver-se d'aturar, els

vehicles han de reduir la velocitat a 30 quilòmetres per hora), el fet que les instal·lacions continuïn allà provoca altres conseqüències. Per exemple, dissabte al vespre un cotxe es va encastar contra el peatge, en un accident que afortunadament no va deixar ferits.

El peatge de Martorell, un dels símbols que per bé o per mal ha donat més popularitat al municipi, va deixar de ser de pagament l'1 de setembre, posant el punt final a gairebé cinquanta anys d'història.

Mura Martorell
TETERIA BOTIGA JAPONESA

Ens trobaràs

c/Trancesc Santacana 28 Martorell

Insta: @muramartorell

face: Mura Martorell teteria/tienda japonesa

WhatsApp: 636 134 311

- VENDA TE A GRANEL
- COMPLEMENTS PER AL TE
- ARTESANIA DEL JAPÓ
- SALÓ DE TE

**CONNECTEM
OPORTUNITATS
DE FUTUR**

ACENDA
2030

La Xarxa de Serveis Locals d'Ocupació impulsada per la **Diputació de Barcelona** gestiona diàriament més de **1.000 ofertes de feina**. Ajudem les persones a trobar feina i ajudem les empreses a cobrir les seves vacants.

#XarxaXaloc
xaloc.diba.cat

**BUSQUES FEINA,
O NECESSITES COBRIR
UN LLOC DE TREBALL?**

xaloc
INTERMEDIACIÓ

Diputació
Barcelona

**GERMANS
HOMS
DES DE 1852**

**LLOGA 3 DIES
I PAGA'N NOMÉS 2**

**Tarifa caps
de setmana**

Lloga la màquina un divendres i torna-la dilluns, pagant només 2 dies.

LLOGA ONLINE
www.homs1852.com

**DIY
D'HOMS**
DO IT YOURSELF, FES-HO TU MATEIX!

3x2

CAP DE SETMANA

Francesc Layret, 10 Mataró · 93 754 19 31 · info@homs1852.com · [f](#) [in](#) [t](#) [v](#) @homs1852

Sol Picó i Marco Mezquida tanquen un Fem Dansa d'èxit

DANSA ▶ La ballarina i coreògrafa Sol Picó i el pianista Marco Mezquida van posar diumenge el punt final al festival Fem Dansa de Martorell amb el seu espectacle *Cita a cegues*. El Progrés va ser l'escenari d'aquesta impactant trobada entre els dos artistes, que simula una primera cita entre dos desconeguts i que es basa en gran part en la improvisació. Aquest va ser el colofó final de quatre dies en què el ball va ser el protagonista a Martorell: del 4 al 7 de novembre, el municipi va acollir sis propostes relacionades amb el món de la dansa que van aplegar uns 2.000 espectadors.

El Fem Dansa –organitzat per l'Ajuntament de Martorell amb el suport de l'Associació de Professionals de Dansa de Catalunya (APDC), la Generalitat i la Diputació de Barcelona– ha celebrat enguany la seva cinquena edició, i té l'objectiu de difondre i donar visibilitat a aquesta disciplina artística.

L'edició d'enguany va començar dijous amb l'activitat *Balla, balla amb la gent gran*, organitzada per l'Esplai de Gent Gran de Buenos Aires, en què els usuaris van fer una exhibició a la plaça de les Cultures i van convidar el públic a afegir-s'hi. Di-

L'espectacle 'Cita a cegues' de Sol Picó i Marco Mezquida. Foto: Ajuntament

vendres, l'Espai Dansa de Martorell va oferir a la Nau 2 de Ca n'Oliveres l'espectacle performatiu *Utòpic vs. Distòpic*, una mostra de sis escenes que contraposen la realitat de la societat actual amb el que seria una societat ideal. Dissabte, la rambla de les Bòbiles es va convertir en l'escenari de les diferents escoles de dansa martorellenques, que hi van exhibir les seves coreografies tant al matí com a la tarda. Al vespre, l'activitat es va traslladar de nou a la Nau 2 de Ca n'Oliveres, que va acollir el xou de dansa aèria i música *Aerodreams*.

El darrer dia del festival es va centrar a El Progrés. Al migdia, hi va haver una activitat adreçada als més petits: l'espectacle *Mira Miró*, de la companyia Baal Dansa, combinant dansa i animació. A la tarda va arribar el torn de Sol Picó, una artista que, tal com recorda l'Ajuntament, té un conveni de col·laboració amb el consistori, que va permetre que la coreògrafa fes els assajos d'un espectacle a Ca n'Oliveres l'any passat i que segurament permetrà que sigui ella la directora de la pròxima edició de la llegenda del pont del Diable.

El viatge de l'ampolla d'Isidre Clopas

SOCIETAT ▶ L'any 1948, l'historiador martorellenc Isidre Clopas va introduir documents personals i d'altres relacionats amb Martorell a dins d'una ampolla, que després va deixar en algun punt de la costa catalana. Ara, 73 anys després, l'ampolla ha tornat a mans de la família Clopas.

Aquesta història, que ha explicat l'Ajuntament de Martorell, no hauria estat possible sense una dona anònima de Terrassa que va descobrir que el seu difunt pare guardava una ampolla amb uns missatges a dins que havia estat propietat d'Isidre Clopas. L'home havia trobat el pot l'any 2000 i se l'havia endut a casa. El 2011, quan va morir, el va deixar en herència a la seva filla, que anys més tard s'ha posat en contacte amb la família de l'historiador martorellenc i finalment ha aconseguit arribar a Assumpta Clopas, filla d'Isidre.

A l'ampolla hi havia fotografies i una targeta de Clopas amb l'escut de Martorell on deia el seu càrrec: conservador del Museu Municipal. També hi havia un petit llibret amb la història de Martorell. Tot plegat demostra la gran tasca que va fer aquest historiador per preservar i promoure el patrimoni local.

Martorell escolta les dones de la guerra de Bòsnia

Foto: Ajuntament

HISTÒRIA ▶ El projecte 'Encara hi ha algú al bosc', que explica la situació de les dones a la guerra dels Balcans, ha aterrat a Martorell. La primera proposta de la iniciativa, creada per la plataforma Cultura i conflicte, és una exposició comiassariada pel fotògraf Oriol Casanovas, que es va instal·lar el dia 2 tant al Círcol com al carrer Francesc Santacana. A més de la mostra fotogràfica, 'Encara hi ha algú al bosc' proposa dues activitats més: la projecció del documental homònim, el 23 de novembre al Círcol, i l'obra de teatre també homònima, el dia 26 al Teatre El Progrés. El projecte posa damunt la taula les violacions utilitzades com a arma de guerra, un fenomen del qual van ser víctimes milions de dones durant la Guerra dels Balcans.

LAMPISTERIA I ELECTRICITAT MORALES des de 1924

El teu instal·lador de confiança

AIRE CONDICIONAT BOMBA DE CALOR NOU GAS ECOLOGIC R-32 BOMBA DE CALOR A+

des de **750€**
instal·lació i IVA inclòs

NO PASSI FRED AQUEST HIVERN

CALDERA JUNKERS CERAPUR CONFORT

des de **1550€**
instal·lació i IVA inclòs

DES DE 60€ AL MES

Amb termostat programador digital sense fils de regal

Caldera THERMOR a partir de 1250€

www.smorales.es

aigua · electricitat · escalfadors · calderes
calefacció · aire condicionat
butlletins llum

Avinguda Germans Martí, 20 A
08760 Martorell_Barcelona
Tel. 93 775 16 74 - 692 229 166
WhatsApp: 649 649 927

EL SEU INSTAL·LADOR DE CONFIANÇA A MARTORELL

GRAN RECAPTE D'ALIMENTS

Del 19 al 27 de Novembre

CRIDA AL VOLUNTARIAT

Registra't al web

BANC DELS ALIMENTS

*Col·laborar
és estimar*

www.granrecapte.com
Moltes gràcies!

CÒPIES MARTORELL
SERVEIS GRÀFICS

CENTRE D'IMPRESSIÓ, PAPERERÍA ONLINE I MATERIAL DE BELLES ARTS

¿PREPARAT PER NADAL?

DESCOMPTES TOT L'ANY AMB EL CARNET DE L'AMPA DE LA TEVA ESCOLA Y EL CARNET JOVE

SERVEIS:

<ul style="list-style-type: none"> · SERVEI D'IMPRESSIÓ · DISENY GRÀFIC · ESCANER COLOR I B/N DE GRAN FORMAT · ENCUADERNACIONS DE TOT TIPUS · IMPRESSIÓ DIGITAL · IMPRESSIÓ FOTOGRÀFICA · IMPRESSIÓ DE GRAN FORMAT · SERVEI DE FAX 	<ul style="list-style-type: none"> · BELLES ARTS · MATERIAL ESCOLAR · MATERIAL D'OFICINA · PLASTIFICACIONS · PAPERERÍA · OBJECTES DE REGAL · SEBells DE GOMA I PLAQUES · SERVEIS GENERALS
--	---

C/ SANT ANTONI MARIA CLARET, 5 08760 MARTORELL
WWW.COPIESMARTORELL.COM

TELF. 93 774 24 77
INFO@COPIESMARTORELL.COM

amic
ficcions
L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

14a EDICIÓ

FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO, Batx. o CFGM, inscriu-te fins al 7 de febrer de 2022 a:

www.ficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStations

Iphones
Smartphones

iPads

Auriculars
sense fil

Organitzat

Amb el suport de:

Amb la col·laboració de:

País digital, societat col·lectiva

- » La Vicepresidència presenta el full de ruta per desplegar els serveis digitals
- » S'invertiran 450 milions d'euros per millorar la connectivitat i afavorir el desenvolupament digital

► El Govern de la Generalitat ha aprovat recentment el full de ruta per al desplegament d'infraestructures digitals a Catalunya fins al 2030, l'anomenat Pla Estratègic d'Infraestructures Digitals (PEID), que defineix la xarxa necessària per potenciar els serveis digitals actuals i futurs al conjunt del territori des de dues perspectives: la corporativa i la de país.

El PEID s'emmarca en la prioritització del Govern, elevada al màxim nivell amb la Vicepresidència de Polítiques Digitals i Territori que lidera Jordi Puigneró, de les infraestructures físiques i digitals com a clau per fer de Catalunya una nació digital amb una ciutadania apoderada, un territori connectat, una administració cibersegura, una economia digitalitzada i una mobilitat col·lectiva i descarbonitzada.

Partint del convenciment que la connectivitat és un dret social

La connectivitat és un dret social i econòmic del segle XXI

del segle XXI i l'element fonamental sobre el qual es construeix la societat digital amb igualtat d'oportunitats, el PEID situa les infraestructures digitals com a eines bàsiques i estratègiques per assolir la cohesió social i territorial del país i garantir el desenvolupament i la competitivitat de la indústria i l'economia en un mercat i un món cada cop més global i digitalitzat.

En aquest sentit, les infraestructures digitals considerades pel PEID són: xarxes fixes i mòbils (serveis de connectivitat); CPD i punts d'intercanvi de tràfic de dades (serveis de computació); IoT (serveis *smart*); xarxa RESCAT (serveis d'emergències) i xarxes TDT/FM (serveis de difusió).

OBJECTIUS ESTRATÈGICS

El PEID s'alinea amb els objectius marcats pel Govern i les administracions i entitats locals en el Pacte Nacional per a la Societat Digital (PNSD), però els amplia, els redefeix i els actualitza d'acord amb les necessitats actuals i els reptes futurs del país. Tot plegat per establir

l'estratègia i les accions a executar per assolir-los.

En aquest sentit, el PEID es marca quatre objectius estratègics. En primer lloc, dotar tot el país de cobertura de xarxes de nova generació amb una bona qualitat de servei. En segon lloc, promoure la competència efectiva en xarxes fixes i mòbils. En tercer lloc, habilitar infraestructures que permetin la implantació dels nous serveis digitals. I, per últim, ampliar la cobertura i les prestacions dels serveis corporatius via ràdio.

Entre les actuacions proposades per assolir aquests objectius destaca com a prioritària i clau la de completar la xarxa troncal de fibra òptica de titularitat pública, una infraestructura que el PEID situa com a eix vertebral sobre el qual des-

Foto: ACN

Un futur millor als discapacitats

► La transformació digital si es fa de manera inclusiva com pretén el vicepresident Jordi Puigneró, també oferirà a les persones amb discapacitat un accés més fàcil al mercat laboral i oportunitats més grans de desenvolupament i compliment. Així ho indica un estudi conjunt de la Fundació Randstad i la UOC.

nesionada

s digitals futurs de Catalunya
rir la cohesió social i territorial

Foto: Pexels

plegar noves tecnologies i serveis digitals per a la gestió intel·ligent del territori. En aquest sentit, el pla ratifica el compromís adquirit en el marc del PNSD de disposar d'un punt de presència a tots els muni-

servei de la Generalitat i possibilitar així el desplegament de noves tecnologies com la 5G, la Internet de les Coses (IoT) o la computació, i dels serveis intel·ligents que aquestes possibiliten, com ara la sensorització i el cotxe autònom i connectat, entre altres.

El PEID estima en més de 450 milions d'euros la inversió necessària per executar les accions que proposa per fer de Catalunya un país cohesionat amb infraestructures digitals competitives. El finançament d'aquestes actuacions previstes s'articularà mitjançant el pressupost ordinari de la Generalitat de Catalunya i els de les quatre Diputacions, els fons europeus NextGenerationEU i ReactEU, la contractació corporativa i la col·laboració publicoprivada. ■

**Els fons europeus
NextGenerationEU
ajudaran a finançar-ho**

cipis de Catalunya i a les zones d'activitat econòmica.

També preveu desplegar una xarxa d'accés a partir de la infraestructura troncal existent per dotar de connectivitat els punts de

Més dones al sector tecnològic, més innovació social

► Vuit dones procedents dels àmbits empresarial, professional i acadèmic, una iniciativa empresarial i una iniciativa social han estat recentment guardonades d'entre un total de 80 candidatures que optaven als Premis DonaTIC 2021. Aquests guardons, impulsats pel departament de la Vicepresidència, Polítiques Digitals i Territori, s'inscriuen dins el Pla DonaTIC, que té com a objectiu prioritari incrementar la presència femenina al sector tecnològic.

Més concretament, el Pla DonaTIC consta de 4 eixos d'actuació. En primer lloc, fer les TIC atractives per al talent femení del futur. En segon lloc, visibilitzar la dona tecnològica i els continguts creats per dones. En tercer lloc, formar i capacitar digitalment tothom. I, per últim, promoure una participació plena i efectiva de les dones TIC en la presa de decisions i l'emprenedoria.

El vicepresident i conseller de Polítiques Digitals, Jordi Puigneró, va presidir l'acte de lliurament dels premis celebrat a mitjans d'octubre coincidint amb el Dia d'Ada Lovelace, en què s'homenatja la primera programadora de la història. Puigneró va destacar "la voluntat del Govern de visibilitzar i fer créixer el talent tecnològic femení que hi ha a Catalunya des del Pla DonaTIC". La directora general de Societat Digital, Joana Barbany, per la seva banda, va fer la cloenda de la gala.

Des de l'any 2015, els Premis DonaTIC han rebut un total de 541 candidatures. En comparació amb anys anteriors, en l'edició d'enguany ha destacat l'augment de candidatures en la categoria revelació, fet que demostra que les noies cada vegada estan més preparades per competir al sector digital.

LES PREMIADES, CASOS PRÀCTICS

En la categoria d'emprenedora, la guardonada pels Premis DonaTIC 2021 ha estat Cristina Corchero García, doctora en Estadística i Investigació Operativa, fundadora de l'empresa Bamboo Energy i líder d'un grup de recerca en l'aplicació de la intel·ligència artificial i els mètodes d'optimització a l'àmbit de l'energia.

Pel que fa a la categoria d'empresària, la premiada ha estat María Jesús Salido Rojo, enginyera en Sistemes de la Informació i fundadora i CEO de SocialDiabetes, una *start-up* de l'àmbit de *Digital Health* nascuda a Barcelona i que comercialitza una

plataforma digital de reconeixement internacional per la gestió de la diabetis.

A nivell professional s'ha guardonat Anna Benavent Navarro, enginyera superior de Telecomunicacions i CIO a l'Hospital Parc Taulí de Sabadell, des d'on ha desenvolupat un projecte per transformar i millorar el sistema de salut utilitzant les TIC.

Com a acadèmica, la premiada ha estat Alicia Fornés Bisquerra, doctora en Informàtica i que ha liderat nombrosos projectes nacionals i internacionals de recerca, amb l'objectiu de millorar el reconeixement automàtic de manuscrits textuais i gràfics, contribuint a la preservació i difusió del patrimoni històric i cultural.

Per altra banda, la divulgadora premiada enguany ha estat Maria José Lodeiros Zubiria, llicenciada en Matemàtiques i amb una trajectòria de més de 20 anys treballant en el món de les TIC.

Puigneró: "Volem visibilitzar i fer créixer el talent tecnològic femení que hi ha a Catalunya"

Menys experiència però un futur igualment prometedors té la premiada en la categoria revelació: Isabel García Baños, graduada en Enginyeria Electrònica Industrial i Automàtica i màster europeu en Enginyeria de Sistemes Informàtics Incrustats, CEO i cofundadora d'Eways, una *start-up* dedicada a reduir les deixalles electròniques produïdes als països del nord, i actualment CEO i cofundadora de Bleta, una altra *start-up* que pretén eliminar la bretxa digital a la tercera edat i apropar les noves tecnologies a la gent gran.

Els Premis DonaTIC 2021 també han guardonat dues estudiants (Marta Bertran Ferrer, universitària, i Sara Puig Cabruja, d'FP) i dues iniciatives referents: *CoE Women on Fairness*, d'Everis Spain, per reduir els biaixos de gènere que perpetuen els algorismes, i la tasca d'Enginyera, una entitat social que té com a objectiu fer arribar les TIC a la infància i al jovent vulnerable. ■

Un informe de Dona Llum assenyala que la majoria de parts són en dies laborables. Foto cedida a l'ACN per l'Hospital Vall d'Hebron

A les pel·lícules, tots els parts acostumen a ser iguals. La dona trenca aigües a l'indret més inesperat. Ràpidament, ha d'anar a l'hospital, sovint en cotxe, i si no ha parit al vehicle, el personal del centre mèdic la recull a la porta mentre ella crida de dolor. La posen en una llitera o en una cadira de rodes, com si fos una malalta, i la condueixen a la sala on tindrà la criatura. Un cop al box, segueix cridant mentre la seva parella grava l'escena amb una videocàmera i intenta no desmaiarse. Quan sembla que tot podria acabar en tragèdia, apareix un home seriós, el doctor, i amb tres maniobres màgiques que deixen en evidència les infermeres aconsegueix que el part arribi a bon port. Ha nascut una criatura preciosa. Fi de l'escena i de moltes pel·lícules.

Així descriuen la infermera Isabel Barrios i l'expert en cinema David Ferragut un part a l'article *Els mecanismes del gènere cinematogràfic per tapar el part medicalitzat*. L'escena explica alguns aspectes de la violència obstètrica. Per una banda, mostra com la nostra societat veu el part: gairebé com una malaltia. Per l'altra, indica quin rol juguen les dones a l'hora de parir: un paper subaltern per sota de metges i d'hospitals.

VIOLENCIA GENERALITZADA

Quan ens referim a la violència obstètrica, és a dir, a aquella que es viu durant l'embaràs, el part i el postpart, estem davant d'una violència que té molts rostres i que es pateix amb més freqüència del que podríem pensar, segons apunta Marta Busquets, advocada i presidenta del col·lectiu de denúncia Dona Llum. "N'hi ha de dos tipus: una que té a veure amb pràctiques i maneres de tractar les dones i una que té relació amb no atendre els seus drets", diu. En el primer cas, es refereix al tracte infantilitzant o denigrant cap a les dones en el procés del part. En el segon, a pràctiques com les cesàries, les induccions de parts o les mutilacions vaginals.

Són situacions de les quals se'n parla poc, en part perquè els professionals de la medicina a casa nostra no estan disposats a reconèixer que existeix el problema. Tot i que l'OMS o la Unió Europea diuen el contrari, el juliol passat el Consell General de Col·legis de Metges deia que la violència sistemàtica contra les dones en els processos del part no existeix i que el concepte és una forma d'estigmatitzar el personal mèdic.

Per a la infermera i artista Alejandra Oviden, però, la violència obstètrica és una "epidèmia global". Les xifres de l'Observatori de la Violència Obstètrica així ho indiquen. El 34% de les dones ha estat escridassada o insultada pel personal mèdic durant el part, el 51% ha viscut algun procediment sense que li expliquessin què estaven fent-li i el 25% ha vist com el seu pla de part era menyspreat.

Quan l'embaràs es torna un infern

Tot i que els col·legis de metges de l'Estat espanyol no ho accepten, la violència obstètrica, és a dir, aquella que el sistema de salut exerceix contra les dones en el moment de l'embaràs, el part i el postpart, a més d'estesa està reconeguda per organismes internacionals com l'OMS, Unicef o la Unió Europea

EN PRIMERA PERSONA

Les xifres emmascaren realitats d'allò més dures, com la de la Carla. El que diferencia el seu cas de la resta és que la seva filla, sis mesos després de néixer, arrossega les seqüeles d'una mala praxi mèdica i que ella ha volgut explicar la seva història. "Hi ha moltes dones que et diuen que quan arriba l'aniversari de les seves criatures ploren perquè tenen flaixos, depressió postpart", es lamenta Busquets en referència a altres mares

a les quals els costa afrontar el que han viscut. De fet, des de Dona Llum afirmen que, a Catalunya, "dues de cada 10 dones pateixen algun problema de salut mental durant l'embaràs i el primer any després de donar a llum", i aquestes situacions, afegeixen, tenen a veure amb com s'afronta el part.

Tornant a la Carla, cal dir que el seu nom és fictici, tal com ho és el de la seva parella, el Ferran, i el de la seva nena, la Laura. Ho són perquè actualment estan en un

procés de denúncia contra Maternitat de l'Hospital Clínic.

"Tot el que no volia que em passés durant el part em va passar", explica. El dia que va néixer la seva filla, quan va arribar a l'hospital li van intentar accelerar el part amb gases, però no va funcionar. "Em van donar oxitocina sintètica per induir-lo i vaig començar a tenir contraccions amb dolors... Va ser un error", considera ara que s'ha informat.

Segons un estudi de Dona

Llum, les induccions d'abans o durant els parts per accelerar l'expulsió de les criatures són una pràctica freqüent a Catalunya. Una pràctica que no té base científica. "Els parts en caps de setmana han disminuït en les últimes dècades i pràcticament no hi ha naixements en festius", explica el col·lectiu. A més, els percentatges de part per cesària (29% a la demarcació de Barcelona) augmenten si el centre és privat. Això respon a un sistema que planteja el

Abans del part

● La violència contra les dones no només se circumscriu al procés de l'embaràs, el part i el postpart. De vegades, comença molt abans.

La Sònia no tenia ni 30 anys quan va anar a la ginecòloga per fer-se una revisió rutinària. Res feia indicar que aquell dia tornaria a casa plorant. "Em va dir que m'hauria d'anar plantejant congelar els meus òvuls, perquè, és clar, ja tenia una edat i cada cop em seria més difícil quedar-me embarassada", explica. La frase no venia al cas, li va dir la doctora sense que ella hagués

va veure l'edat d'ella, li va dir directament que el més aconsellable era la fecundació assistida. No hi havia cap indicació que fes pensar que tenien algun problema de fertilitat. "Ho va dir sense cap amabilitat i va afegir que anéssim pensant a començar el cicle d'hormonació, un procés molt dur per al cos de la dona i que val 10.000 euros", denuncia la Carla.

Van sortir de la consulta molt tocats i van demanar a la clínica que un altre metge els atengués. La nova doctora els va tractar de

A partir de certa edat moltes dones viuen una forta pressió per quedar-se embarassades que sovint comença als mateixos centres de ginecologia

demanat consell. Un exemple clar que demostra que sovint el sistema mèdic passa per sobre de les demandes de les pacients.

La pressió sobre les dones per tal que es quedin embarassades és constant quan arriben a certa edat. Aquest fet fa que moltes se sentin vulnerables i és aleshores quan molts professionals aprofiten per exercir el que podríem definir com a poder obstètric. En un altre cas, de nou de la Carla, es veu aquesta situació de forma nítida.

"Feia dos anys que la meva parella i jo buscàvem tenir un fill i vam anar a la clínica Dexeus", explica. Quan el doctor que els atenia

manera diferent. Després de veure que els exàmens de fertilitat eren normals, els va dir que esperessin uns mesos per plantejar-se la fecundació assistida. Però el fet és que, setmanes després, la Carla es va quedar embarassada.

El seu cas, a més, posa en relleu la complicada posició del sistema privat respecte dels processos de fecundació assistits. Atenen sempre a raons mèdiques o de vegades a criteris econòmics? I encara més: aquestes pràctiques més esteses a la sanitat privada poden acabar contagiant la pública, tenint en compte que molts professionals treballen a les dues alhora?

part de forma industrial, segons les lògiques laborals.

La Carla segueix recordant: "Després em van trencar la bosa amniòtica i va ser quan la nena va començar a tenir patiment fetal". Aleshores van arribar dos doctors i la van lligar perquè no es mogués. "Em van dir que em posarien el fórceps per girar la nena", afegix. De sobte, sense avisar-la, dues persones es van llençar literalment a sobre de la seva panxa per empènyer amb els colzes la Laura cap a l'exterior. És la maniobra *Kristeller*, una pràctica mèdica que no està prohibida, però que no s'ensenya a la universitat i l'eficàcia de la qual no està provada. A l'informe mèdic no va quedar reflectit que li fessin allò. Allà només hi diu que li van fer una "pressió suprapúbica amb les mans". Encara que ella estava en un moment dèbil, el Ferran ho va veure tot. Els colzes i els salts damunt la panxa.

L'infern no va acabar aquí. "Quan anaven a treure la criatura, van estirar-la i li van donar un cop molt fort... La maniobra la va fer una persona que estava en pràctiques", afirma. Això va afectar un nervi de la Laura i el braç li va quedar immòbil. A més, la Carla va patir un esquinçament

vaginal. "Vaig haver d'orinar durant setmanes amb una sonda que em posava el Ferran", diu.

En molts parts, per tal de fer sortir la criatura, es fa un tall a la vulva. És el que s'anomena episiotomia, i pot produir incontinència fecal i urinària. Unicef considera la pràctica una mutilació socialment acceptada a Occident. "Hi ha el mite que les vulves no es poden expandir el que fa falta per parir", diu Busquets.

Ara, la Laura va a rehabilitació i ja mou el braç. Ha tingut sort. Hi ha infants de dos anys que no han recuperat la mobilitat.

El seu cas és diferent del de la Nancy. El 2011, aquesta jove de 24 anys va arribar amb una amiga a l'Hospital Clínic per donar a llum una nena. La doctora del torn va aprofitar el seu cas perquè tres metges residents provessin el fórceps, tot i que, segons el relat de l'acompanyant, el cap del nadó ja es veia sortir i la pràctica no era necessària. A conseqüència d'això, la criatura va morir amb el cap destrossat. Durant el part, la mare no va contradir els metges. "Ets molt vulnerable i et posen la por al cos: et diuen que estàs jugant amb la vida del teu fill i fas el que et manen... És el poder de la bata", sentència la Carla.

"Dues persones em van saltar a sobre de la panxa amb els colzes per expulsar la nena, però a l'informe mèdic aquella maniobra no va quedar reflectida"

A Catalunya, el 34% de les dones ha estat escridassada o insultada pel personal mèdic durant el part, i el 25% ha vist com el seu pla de part era menyspreat

PATRIARCAT I CAPITALISME

A ulls de Busquets, tots aquests casos parlen del mateix: a la nostra societat el cos no pertany a les dones. "Ens diuen que no sabem donar a llum i que necessitem ajuda, i les dones que no entren en aquest discurs són dones difícils", critica l'advocada. Aquesta idea té la seva expressió més radical en el cas d'una dona que el 2016 va anar a l'Hospital Sant Joan de Déu de Sant Boi per una revisió rutinària quan estava embarassada de 40 setmanes. El màxim de setmanes per parir són 42. La ginecòloga li va dir que el part havia de ser induït, però ella no ho volia. Quan era a casa, per ordre judicial, la policia va entrar al domicili i se la van endur a l'hospital per obligar-la a tenir el nen.

En part, l'origen de totes aquestes situacions es troba en el moment en què la medicina entra en el camp de l'embaràs al segle XIX. Va ser amb l'auge de les societats industrials i el patriarcat que els parts, fins aleshores un reducte vedat a bruixes i sanadores, va quedar en mans de la medicina. "Això va començar amb les dones de classe alta, perquè es podien pagar un metge, i va ser aleshores quan es va estendre l'ús del fórceps... Els metges deien

que ells no podien estar hores esperant que s'obris un forat. Cobraven i adeu", relata Busquets.

Aquella forma capitalista de veure el part ha impregnat la societat fins avui dia. "Hi ha interessos econòmics, sobretot en un territori com Catalunya, amb una alta presència de la sanitat privada", diu. Un part ràpid dona més rèdit econòmic. Per aquest motiu, les clíniques privades tenen uns índexs de cesàries molt més elevats que les públiques.

EL PART DESITJAT

Hi ha formes de tenir una criatura al marge d'aquesta violència sistematitzada? El cert és que sí. És el que s'anomena part fisiològic. "Cal eliminar la visió medicalitzada, perquè el 70% de dones sanes són capaces de donar a llum en condicions saludables", considera Busquets per afegir que, amb tot, les administracions catalanes asseguruen que amb els mitjans actuals el sistema de salut només pot atendre un 4,7% dels parts d'aquesta manera.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Els policies locals de Sant Andreu de la Barca porten des d'aquest mes de novembre una càmera de vídeo incorporada a l'uniforme per poder gravar les seves actuacions, millorant alhora la transparència i la seguretat.

L'Ajuntament de Sant Andreu, el més seguit de l'Estat a TikTok

COMUNICACIÓ ▶ El de Sant Andreu de la Barca és l'ajuntament més seguit de tot l'Estat a TikTok, i va ser el primer ajuntament català a estrenar-se en aquesta xarxa tan de moda entre els joves. El perfil del consistori té prop d'11.000 seguidors i acumula més de 172.000 'm'agrada'.

El regidor de Comunicació, Juan Pablo Beas, es mostra content i orgullós d'aquesta fita, que permet acostar l'Ajuntament especialment als adolescents i joves. "Si compartim espais amb ells, ens serà més fàcil entendre la seva realitat", assegura Beas, que recalca que l'objectiu final és "que tothom se senti part de la ciutat".

Beas creu que la clau de l'èxit rau en el fet que les publicacions són "fresques, dinàmiques i amb un punt d'atreviment". Al TikTok de l'Ajuntament es poden trobar consells de tota mena (des de seguretat fins a salut

Una captura del perfil de TikTok del consistori. Foto: Ajuntament

mental), així com campanyes de conscienciació sobre temes com la violència masclista o l'ús de la mascareta, i recomanacions culturals i turístiques.

El vídeo amb més reproduccions –1,6 milions– el protagonitza un policia local que respon preguntes sobre la legalitat de diverses accions. També va triomfar molt el vídeo de comiat de la Kènia, una gossa policia que es

va jubilar el mes passat després d'onze anys de servei.

I EL CATALÀ?

Si bé l'Ajuntament ha publicat a TikTok vídeos tant en català com en castellà, el cert és que la majoria són en castellà. Sobre aquesta qüestió, Beas assegura que "totes dues llengües són fonamentals i tindran el mateix pes" al perfil del consistori.

L'acte de presentació, a Sant Andreu de la Barca. Foto: Ajuntament

El projecte Tecnoalimentària es presenta als empresaris

ECONOMIA ▶ Sis ajuntaments del Montserratí van presentar dijous passat a Sant Andreu de la Barca el projecte Tecnoalimentària davant d'una quarantena d'empresaris del sector de l'alimentació de la zona. Es tracta d'una iniciativa que va néixer l'abril passat, que s'emmarca en el programa "Treball, Talent i Tecnologia" de la Diputació de Barcelona i que compta amb fons europeus Next Generation. A

més de l'Ajuntament de Sant Andreu, també l'han impulsat els d'Abrera, Collbató, Esparreguera, Olesa de Montserrat i Sant Esteve Sesrovires.

L'objectiu de Tecnoalimentària és "fomentar la recuperació econòmica de la comarca en el sector agroalimentari", apostant per l'aplicació de les últimes tecnologies per part de les empreses, tal com diuen des del consistori santandreuenc.

Castellví | Els Set Miradors de Montserrat, més a prop

Els dos miradors de Castellví de Rosanes que s'inclouran en el projecte comarcal 'Els Set Miradors de Montserrat' es van començar a construir la setmana passada. Un dels miradors estarà ubicat al nucli antic i l'altre, a la finca del bosc municipal.

Castellví | Sant Esteve

Reobre per fi la sala gran del Centre Cultural i Recreatiu

CASTELLVÍ ▶ La sala gran del Centre Cultural i Recreatiu (CCR) de Castellví de Rosanes va reobrir la setmana passada. L'espai havia estat tancat per obres des de finals de febrer de 2020 i, prèviament, ja feia anys que havia anat caient en desús perquè no complia la normativa per acollir activitats. El dia 2 es va celebrar un ple extraordinari urgent per aprovar l'última certificació de les obres d'adequació, el darrer pas necessari per tornar a posar en marxa l'equipament.

En aquesta sessió, el regidor d'Hisenda, Joan Carles Almirall, va recordar que la tasca per convertir el CCR en un equipament per a tots els castellvinencs va començar a principis del mandat passat, quan ell era alcalde, i que la situació que hi havia aleshores era complicada. "Se'ns va dir que no s'hi podia realitzar cap activitat perquè no complia els termes legals per fer activitats de concurrència pública", va dir Almirall. Davant d'això, van demanar

Les obres d'adequació van començar el febrer de 2020. Foto: Ajuntament

una subvenció extraordinària a la Diputació de Barcelona, que va servir per pagar part de les obres.

Cal recordar que l'edifici és propietat de l'entitat Centre Cultural i Recreatiu, i no de l'Ajuntament, de manera que el consistori va haver de fer el 2019 un contracte d'arrendament de la sala gran i la pista exterior amb una durada de setze anys per poder-les reformar.

Amb tot, l'alcalde Adrià Camino va celebrar durant el ple extraordinari l'adequació i la reobertura de la sala gran del CCR: "Avui és un dia important per a Castellví perquè recuperem un espai simbòlic, l'únic espai cultural, esportiu i polivalent que tenim", va destacar, i va afegir que això marca l'inici d'una "nova etapa a nivell cultural i esportiu".

Una sessió formativa per a la plantilla municipal. Foto: Ajuntament

Formació a l'Ajuntament sobre violència masclista

SANT ESTEVE ▶ La plantilla de l'Ajuntament de Sant Esteve Sesrovires està rebent formació per abordar casos de violència masclista i aplicar el llenguatge inclusiu en el dia a dia. Les sessions, que imparteixen especialistes en la matèria, formen part de les mesures contemplades al Pla Intern d'Igualtat que es va aprovar al ple de l'abril.

El primer seminari sobre violència masclista es va adreçar a la plantilla de l'Àrea de Serveis Socials i de la Policia Local. També

han rebut formació tots els responsables de cada departament i els integrants de les comissions d'Igualtat Interna i d'Investigació. Les sessions han anat a càrrec de Maria Jesús Rodríguez i Maite Estrach, directora i advocada del Servei d'Intervenció Especialitzada (SIE) del Baix Llobregat, que ofereix atenció integral a víctimes de violència masclista.

Pel que fa al llenguatge inclusiu, s'està donant eines a tots els treballadors municipals per evitar el sexisme en els textos.

Una nena, l'Alexandra. Una malaltia minoritària, la progèria.

Un relat de Quim Miró
amb les il·lustracions de Robert Garcia

A la venda a

www.asociacionprogeria.com i www.excellenceditorial.com

El llac del parc municipal ha patit un focus de cargol poma, una de les cent espècies invasores més perjudicials del món, tal com ha alertat l'Ajuntament. La ràpida detecció ha permès aplicar un pla de xoc per evitar que el focus arribi al Llobregat.

El Ple reprova la regidora de Ciutadans Vanesa Carrasco

POLÍTICA ▶ El Bloc Olesà, el PSC, ERC, la CUP i JxCat van reprovar en el darrer ple municipal d'Olesa de Montserrat la regidora de Ciutadans Vanesa Carrasco.

Per entendre-ho cal remuntar-se al juny. A la junta de portaveus prèvia al ple d'aquell mes, Cs i el PSC van presentar dues mocions molt semblants que demanaven la creació d'un pla de mobilitat. El PSC, que assegura que havia fet i presentat la moció abans, va votar en contra de la de Cs. Com que els socialistes tenen quatre regidors i els taronges en tenen tres, la moció que va arribar al ple va ser la del PSC. Així és com funciona el vot ponderat: el vot del portaveu de cada grup representa el de tots els regidors del partit.

A la sessió plenària, però, Carrasco va llegir un manifest en nom de Cs denunciant que ella i els seus companys patien "repressió", titllant de "dictadura" el funcionament del Ple i assegurant

Nacho Martín Blanco donant suport a Vanesa Carrasco. Foto: Cs Olesa

que el govern pujava les mocions als plens de forma irregular.

"Des d'aquell moment li vaig demanar que es retractés", recorda l'alcalde Miquel Riera, que lamenta que les paraules de Carrasco "embruten tota la institució". També la resta de partits li van deixar clar que el que havia dit era fals i li van demanar una rectificació que mai no va arribar. "Pot ser que em confongués", reconeix Carrasco, que tot i això s'ha negat a desdir-se i afirma que des de juny s'ha sentit "amençada". Critica

que Riera donés un paper al portaveu de Cs amb "el que havia de dir". "Al paper assenyalava la part del discurs que havien de retirar: si t'has equivocat, rectificues", explica l'alcalde, que creu que no es podien quedar de braços plegats davant una acusació falsa cap a l'Ajuntament i que per això van arribar a la reprovació, un acte simbòlic. "Si s'hagués de reprovar cada cop que algú diu una bestiesa, reprovaríem a cada ple", diu Carrasco, que va rebre el suport d'unes vint persones abans del ple.

Desmantellen una falsa plantació de cànem industrial

SUCCESSOS ▶ Els Mossos d'Esquadra han desmantellat una falsa plantació de cànem industrial —una subespècie de cànnabis que no té principi estupefaent (THC)— a una finca agrària d'Olesa de Montserrat, i han detingut vuit persones d'entre 36 i 68 anys. S'hi han decomissat unes 14.000 plantes de marihuana i més de cent quilos de cabdells empaquetats en caixes. En un primer moment, els

responsables de la plantació es van defensar dient que estava destinada a la indústria farmacèutica i que disposaven de tots els permisos pertinents, però era fals. A més, hi havia dotze persones treballant-hi en condicions d'exploatació: dotze hores diàries a canvi d'una petita retribució i sense contracte. Als detinguts se'ls imputen delictes contra la salut pública i contra els drets laborals.

Aprobat un conveni per fer 33 pisos de protecció oficial

HABITATGE ▶ El Ple ha aprovat inicialment un conveni de col·laboració amb l'Agència de l'Habitatge de Catalunya i l'Institut Català del Sòl (Incasòl) per construir 33 habitatges de protecció oficial al carrer Indústria. La proposta ha tirat endavant amb el vot favorable de tots els grups.

Tal com va recordar l'alcalde

Miquel Riera a la sessió plenària, el 2019 l'Ajuntament ja va pactar amb l'Incasòl la cessió d'un terreny municipal per fer-hi habitatge protegit, i ara s'ha formalitzat el conveni que garanteix que el consistori participarà en tot el procés i establirà amb l'Agència de l'Habitatge les bases per accedir als domicilis.

Memòria històrica | Homenatge als afusellats el 1939

El Cementiri Vell d'Abrera va acollir el dia 1, com cada any per Tots Sants, l'homenatge i ofrena floral als afusellats en aquell mateix espai l'any 1939. A més de representants municipals d'Abrera i Olesa, també hi van participar familiars de les víctimes.

Abrera

Les ordenances fiscals aixequen polseguera al Ple d'Abrera

ECONOMIA ▶ El ple extraordinari per aprovar les ordenances fiscals de 2022 va tornar a posar damunt la taula la salut econòmica de l'Ajuntament d'Abrera i va enfrontar de nou govern i oposició. Les ordenances —que van tirar endavant amb els vots favorables dels partits del govern (PSC i ERC), l'abstenció de Ciutadans i els vots en contra d'Abrera En Comú i Alternativa d'Abrera (Ad'A)— inclouen, entre altres coses, l'augment d'un 5% de l'IBI, que ascendeix al 9% en el cas de les grans empreses.

Segons els comuns i Ad'A, aquest augment del 5% de l'IBI és el resultat d'haver hagut d'adoptar dos plans de viabilitat econòmica, i afegeixen que l'any que ve es produirà un altre augment del 5% pel mateix motiu. Des del govern abrerenc ho neguen, i diuen que l'any que ve "no té per què" produir-se un nou increment. A més, la regidora d'Hisenda, Maite Novell, va detallar al ple que el canvi de l'I-

El ple extraordinari per aprovar les ordenances fiscals. Foto: Ajuntament

BI només "suposarà un augment de 4,95 euros a cada fracció de rebut" per als veïns.

D'altra banda, comuns i Ad'A asseguren que l'Ajuntament ha arribat a la situació econòmica actual —que consideren molt negativa— per "haver congelat impostos durant anys". Des del govern local, en canvi, afirmen

que el moment actual és fruit d'haver augmentat i millorat els serveis als ciutadans i d'haver "invertit en recursos humans" i altres. A més, insisteixen a dir que l'Ajuntament "té una forta salut financera" i recorden que té un romanent de 6,7 milions d'euros i "cap deute amb bancs o entitats financeres".

L'espectacle de l'entitat Vive y Baila per recaptar fons. Foto: Ajuntament

Abrera es bolca en ajudar els afectats pel volcà de La Palma

SOLIDARITAT ▶ Set entitats abrerencs de diferents àmbits van organitzar el cap de setmana passat diverses activitats solidàries per ajudar els afectats per l'erupció del volcà Cumbre Vieja a l'illa de La Palma. Ho van fer de la mà de l'Ajuntament, que també ha volgut donar suport a La Palma amb una modificació de crèdit aprovada en el darrer ple extraordinari. A banda, la comunitat educativa, el comerç local i altres entitats també han recaptat fons per a l'illa canària.

Els col·lectius que es van mobilitzar el cap de setmana van ser Vive y Baila, Joventudes Rocieras de Abrera, Club de Bàsquet Abrera, Abrera Club Esportiu Futbol, Agrupació Esportiva d'Abrera, el grup musical EIMA i la Creu Roja. Així, hi va haver tant espectacles de dansa i música com tornejos esportius. La recaptació total aconseguida amb aquestes activitats se sabrà al llarg d'aquesta setmana. Cada activitat requeria donatius d'almenys cinc euros.

Els esparreguerins poden participar fins al dia 25 en la consulta pública sobre habitatge que ha organitzat l'Ajuntament abans de demanar que Esparreguera sigui declarada àrea d'habitatge tens. Aquesta declaració permetria controlar els preus dels lloguers.

Mala maror entre l'Ajuntament i la PAH: l'alcalde els denuncia

POLÈMICA ▶ L'Ajuntament d'Esparreguera ha demanat a la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH) del Baix Llobregat Nord que "no interfereixi en la gestió dels Serveis Socials". Ho va fer arribar a través d'un comunicat en què lamentava que l'entitat estigués "dificultant l'acompanyament a una família en situació de vulnerabilitat". La mala maror és tal que l'alcalde Eduard Rivas va presentar dissabte una denúncia a membres d'aquest col·lectiu per assetjament perquè, diu, han arribat "fins i tot a l'amenaça implícita", tal com va explicar ell mateix a les xarxes socials.

El portaveu de la PAH a la zona, José Cabezas, no s'acaba de creure que l'alcalde realment els hagi denunciat i diu que, en qualsevol cas, estan tranquils. "No tenim cap problema, nosaltres no hem amenaçat ningú", assegura. Reconeix que han fet "pressió" perquè l'Ajuntament eviti que

Una concentració de la PAH del Baix Llobregat Nord. Foto: Facebook PAH

una dona divorciada amb tres fills, un d'ells amb una malaltia respiratòria, es quedi al carrer, un cas en què el consistori diu que està treballant des del setembre. Des de Serveis Socials expliquen que ja s'han tramitat ajudes per a aquesta família i que el mes d'octubre van portar el cas a l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, que no el va acceptar perquè no es tracta d'un desnonament, sinó de la marxa voluntària del domicili després d'una separació. Davant

d'això, l'Ajuntament li va oferir un allotjament durant quinze dies.

La PAH lamenta que, passat aquest temps, l'única alternativa que se li ha ofert ha estat tornar els fills al pare, que té un pis, malgrat tenir-ne ella la custòdia. Cabezas diu que, encara que la dona té diverses ajudes i podria pagar un lloguer, li costa que l'acceptin perquè els propietaris no veuen amb bons ulls la seva situació: està de baixa per cuidar el seu fill malalt i la seva nòmina és de 700 euros.

Un moment de l'homenatge al parc de la Vila. Foto: Ajuntament

Un acte emotiu per recordar les víctimes de la pandèmia

HOMENATGE ▶ Ja fa un any i vuit mesos que va començar la pandèmia i cada cop està menys present en el nostre dia a dia, però el record de tot el que ens ha tocat viure continua ben viu. Així es va fer palès el dia 23 durant l'homenatge a les víctimes del coronavirus i al personal sanitari que va tenir lloc al parc de la Vila d'Esparreguera. De fet, l'acte s'hauria d'haver celebrat l'any passat i ha estat posposat

en dues ocasions. Finalment, es va poder fer amb la presència d'unes vuitanta persones.

Un dels moments més emotius de la cerimònia va ser la intervenció d'Àlex Sala, un veí que va ingressar per Covid-19 a finals de 2020 i que va patir la malaltia de forma molt greu. Sala va explicar com els metges li van salvar la vida i va agrair la tasca de tot el personal sanitari que va lluitar contra el virus.

Queixes | Càrrega i descàrrega de ferros al solar d'una casa

"Hi ha un camió carregant i descarregant ferros contínuament a prop de casa meua", explica una veïna a *Línia Nord*, que es queixa del soroll que fa. Diu que el vehicle fa aquesta activitat al solar d'una casa abandonada del carrer Sant Corneli, on es queda emmagatzemat el material.

Collbató

Confirmat: l'anterior model de gestió de l'aigua era fraudulent

SERVEIS ▶ El Tribunal Suprem ha confirmat la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) que considera frau de llei l'anterior model de gestió de l'aigua de Collbató, vigent del 2016 al 2019. Es tracta del sistema CONGIAC-GIACSA, és a dir, del sistema del Consorci per a la Gestió Integral d'Aigües de Catalunya.

Segons la sentència del TSJC de setembre de 2020, confirmada ara pel Suprem, aquest ens no respecta la lliure competència i utilitza il·legalment el sistema d'adjudicació directa. L'Ajuntament de Collbató ha recordat en un comunicat que aquest no és el model vigent actualment al municipi, ja que el va modificar el 2019. "El model actual no ha estat posat en qüestió en cap moment i està en plena validesa legal", reiteren des del consistori, i lamenten que "alguns mitjans" afirmen que l'Ajuntament "haurà de decidir ara un nou sistema de gestió que compleixi la llei".

El consistori reitera que el model actual sí que és legal. Foto: Ajuntament

QUÈ ÉS EL CONGIAC?

El Consorci per a la Gestió Integral d'Aigües de Catalunya (CONGIAC) s'autodefineix com "un ens públic de base associativa i caràcter local que agrupa diversos ajuntaments implicats directament en el cicle de l'aigua a través de les seves empreses municipals, serveis municipals i dels instruments públics del consorci", és a dir, de l'empresa GIACSA.

Segons la sentència del TSJC, el del CONGIAC no és un model vàlid de gestió del servei públic de l'aigua, sinó que es tracta d'un instrument fraudulent a través del qual els municipis amb empresa pública d'aigua poden estendre els seus serveis més enllà del seu àmbit territorial, esdevenint proveïdors de poblacions més petites, que en són clientes.

Imatge promocional de la cinquena edició del festival. Foto: Ajuntament

Torna el Festival Amadeu Vives després de dos anys

CULTURA ▶ Collbató recupera enguany la cinquena edició del Festival de Músiques Amadeu Vives, després que l'any passat s'hagués de suspendre a última hora per l'aprovació de noves restriccions davant l'empitjorament de la situació pandèmica. El festival, que es farà del 19 al 21 de novembre, té l'objectiu de "recuperar l'esperit del mestre Vives", il·lustre collbatoní.

El programa d'aquesta edició compta amb sis propostes, entre les quals destaca el concert del

grup Blaumut, conegut sobretot per les cançons *Pa amb oli i sal* i *Bicicletes*. També hi haurà els concerts de la Cobla Ciutat de Girona i de Somnis de la Terra, amb la soprano collbatonina Maria Borràs.

D'altra banda, en el marc del festival també es farà la presentació de la nova ruta turística dedicada a Amadeu Vives, una activitat que anirà a càrrec de la doctora en Història Assumpta Muset, especialista en la història de Collbató.

Futbol | La UE Rapitenca, primer rival del CF Martorell en 15 dies

El conjunt de Javi Cuesta tornarà a jugar a la Lliga rebent la UE Rapitenca diumenge 14 de novembre. El CF Martorell no va competir el passat cap de setmana perquè al grup 3 de Primera Catalana cada jornada descansa un equip. El 30 d'octubre el CF Martorell va guanyar per 1-2 el CF Gavà, amb gol, en el minut 93, de Pol Francitorra.

Foto: Iván Llull

“El que més admiro del meu germà, Sergi Llull, és la seva constància”

Iván Llull / Base del CB Martorell i fisioterapeuta

“Tinc moltes inquietuds i el caràcter menorquí: soc tranquil, pacient i no vaig angoixat ni atabalat per la vida”, es retrata Iván Llull (Maó, 1992), el base del CB Martorell, de Lliga EBA. És fisioterapeuta. El seu germà és Sergi Llull, jugador del Madrid i un dels millors basquetbolistes d'Europa.

Toni Delgado
MARORELL

Sempre vas tenir clar que volies ser fisioterapeuta o ho vas descobrir amb els anys?

Volia dedicar-me al món sanitari i fisioteràpia era una de les meves opcions. Em fascina conèixer el cos humà i ajudar la gent.

Suposo que has de generar confiança, però sense passar-te.

Exacte. Si la persona no confia en tu, tampoc creurà en el camí que ha de fer i la recuperació no serà tan efectiva.

Treballes a Fisiovital des d'abans d'acabar el grau.

Hi vaig entrar com a massatgista i vaig evolucionar fins a treure'm la carrera i ser fisioterapeuta.

Hi ha qui creu que fisioterapeuta i massatgista són el mateix.

Un massatgista es dedica a fer massatges i un fisioterapeuta té molts més coneixements i estudis, i una feina més complexa, que és

la de recuperar lesions. El massatge és una de les seves tècniques.

Vas néixer base?

Soc molt observador i suposo que és que una bona qualitat per ser base, però no sabia dir-te si vaig néixer per jugar en aquesta posició.

Com et sents al CB Martorell?

Molt content en la meua quarta temporada en un club molt familiar que es preocupa pel jugador, però, sobretot, per la persona.

“El CB Martorell és un club que es preocupa pel jugador, i, sobretot, per la persona”

Què et transmet l'equip?

Necessitem temps de rodatge perquè hem incorporat noves peces i algunes no havien competit mai a la Lliga EBA, que sempre exigeix un petit període d'adaptació.

Per què?

És una competició molt divertida amb un joc diferent de les de la Fe-

deració Catalana de Basquetbol o la LEB Plata. A EBA hi ha joves amb molt talent, però sense prou experiència, jugadors amb molt recorregut i que han baixat categories i els qui hi portem tota la vida.

El pròxim diumenge 14 de novembre visiteu el Club Maristes Ademar...

És un equip amb molt ofici i les idees molt clares. Serà un partit on hauré de jugar cada minut amb molta intensitat i imposar el nostre joc.

Segur que t'ho han dit mil vegades, però tens una veu molt semblant a la del teu germà... Sí. M'ho han comentat.

Què és el que més admires del Sergi?

La constància. També la seva fama de guanyar. La persistència forma part del seu ADN.

No han pogut amb ell ni les lesions molt greus.

Les lesions formen part de la feina d'un jugador i en Sergi ha estat prou persistent i s'ha recuperat bé. Aquesta temporada està jugant a un gran nivell.

Faustino Sáez, del diari El País, va escriure un article titulat Sergi Llull, l'amo de l'últim segon en el bàsquet. Crec que resumeix molt bé el que transmet el teu germà: talent i confiança molt treballats.

Se'm faria impossible retratar-lo amb una frase. La idea se centra en la seva fiabilitat amb els tirs en l'últim segon, però no explica el treball invisible perquè sigui així.

Com vas pair en el seu moment la desaparició del Menorca Bàsquet, el club que va presidir el teu pare, Paco Llull, i on també vas jugar?

Va ser un cop molt dur perquè, més que una entitat, era una part de l'ànima de l'illa. Despertava l'interès no només de Maó, la seva ciutat, sinó de Ciutadella. Era patrimoni de Menorca i li donava vida a l'hivern, quan menys en té.

Amb el Menorca Bàsquet vas pujar a la Lliga ACB ...

Competeixes a la teua illa i davant els teus, ajudes a fer que l'equip

torni a la màxima competició, que és on creus que ha d'estar... M'hauria agradat viure una experiència tan increïble ara, amb 29 anys, i no amb 17 perquè en valoraria moltes més coses.

No hi havia cap possibilitat que juguessis a ACB o vas mudar-te a Catalunya pels estudis?

Havia de decidir si em quedava a Menorca per competir a l'elit i sacrificava els estudis o me n'anava a estudiar a la península. Després de parlar-ho amb el meu germà i la família, finalment vaig apostar per la fisioteràpia i crec que la vaig encertar.

Entenc que et va costar molt decidir-te...

És clar, home. Amb 17 anys la teua mirada és molt diferent i ser jugador professional, molt atractiu. Malgrat que estava força convençut del pas que havia fet, durant els dos primers anys vaig tenir més dubtes. Després ja sabia que la fisioteràpia era una passió. La meua vocació.

 Tonamón
viatges

 93 117 92 23

 633 718 791

Taquígraf Garriga 16, 08292
Esparreguera

Calzados Walking
“Este invierno abriga tus pies”

Plaça de Catalunya, 54 08640
• Olesa de Montserrat
Barcelona

 686 342 302

 calzados_walking

 walking calçats

Walking

No t'ho perdís

Foto: Aj. de Barcelona

Setmana de la innovació

La Barcelona Innova Week (anteriorment coneguda com a Smart City Week) se celebra enguany del 8 al 14 de novembre. Es tracta d'una iniciativa de l'Ajuntament de Barcelona organitzada per la fundació municipal BIT Habitat amb l'objectiu de "reflexionar i experimentar sobre la relació entre les persones, la tecnologia i les ciutats". Amb la participació d'una vintena de ponents de diferents àmbits i especialitzacions, aquesta edició ha de servir per repensar el model de ciutat "per tal d'avançar cap a un entorn urbà més inclusiu, resiliència i sostenible".

Famosos

La veu de Woody Allen, el nebot de Joan Capri a la sèrie d'humor *Doctor Caparrós* i el protagonista, al costat de Paco Morán, de l'obra de teatre *L'estranya parella*. Són només tres exemples de l'aportació de Joan Pera (Mataró, 1948) a la cultura en català durant més de quaranta anys. I és precisament per aquest motiu que acaba de rebre un dels Premis d'Honor del Zoom Festival. El certamen ha volgut homenatjar "la seva llarga i reconeguda" carrera professional. Els altres dos Premis d'Honor els han rebut el periodista i presentador Xavier Sardà i la productora Kosmos Studios, fundada per Gerard Piqué.

La fitxa

QUI ÉS?

J O A N P E R A

ÉS FAMÓS PER...

Ser un gran nom (i veu) de la cultura en català
És actor, director i actor de doblatge: és la veu de Woody Allen

QUÈ HA FET?

Rebre un Premi d'Honor del Zoom Festival
Per la seva "llarga i reconeguda" carrera professional

A LES XARXES...

Admiració
El públic el té molt ben valorat i celebra el reconeixement

Llibres

Estimada Mirta
Maria Escalas

Buenos Aires, 1947. En Francisco desembarca del vaixell. Amb 16 anys deixa enrere la família i Mallorca per provar sort a l'altra banda de l'Atlàntic. Comença com a aprenent a una fàbrica, on no deixa passar l'oportunitat d'ascendir i facilitar l'establiment de la resta de la seva família a Buenos Aires. Però pagarà els privilegis de l'ascens social a un alt cost.

Teatre

La mala dicció
Jordi Oriol

El polifacètic autor, actor i director Jordi Oriol s'ha endinsat en Shakespeare diverses vegades en col·laboració amb el director Xavier Albertí. Ara presenta *La mala dicció*, a partir de Macbeth, l'última entrega de la trilogia que perverteix tragèdies shakespearianes amb el recurs de la paraula com a propi motor dramàtic. Al Teatre Lliure de Gràcia.

Música

1997
Alfred Garcia

Després d'una aturada quan feia poc temps que havia començat la seva carrera professional en el món de la música, Alfred Garcia torna ara amb un segon disc: *1997* (Universal). "Aquest àlbum és per dir: si et pensaves que jo era això, doncs té l'altra cara", ha explicat el jove cantant del Prat de Llobregat en una entrevista amb l'ACN.

Pelis i sèries

Tres
Juanjo Giménez

Una dissenyadora de so passa moltes hores treballant sola, refugiant-se de les relacions complicades que té amb la seva exparella, la seva mare i els seus companys de feina. Tot i que ella encara no ho sap, ha començat a "dessincronitzar-se"; és a dir, el seu cervell ha passat a processar el so més tard que les imatges, com si es tractés d'un vídeo defectuós.

ESTILS DE VIDA

Evitar ciberatacs a casa

Foto: Pexels

SEGURETAT

Es ciberatacs estan a l'ordre del dia. Sense anar més lluny, recentment n'han patit la Universitat Autònoma de Barcelona (UAB) i Barcelona Serveis Municipals (BSM). I és que els experts alerten que la pandèmia ha fet augmentar aquests atacs informàtics. Per això la Universitat Oberta de Catalunya (UOC) ha publicat una llista de consells per evitar ciberatacs a casa.

La primera recomanació dels experts de la UOC és la protecció de tots els dispositius. En aquest "tots" no només entren mòbils, ordinadors i tauletes, sinó qualsevol altre dispositiu, com un electrodomèstic, que es pugui connectar a internet. Per protegir-los, cal restringir-ne l'accés amb contrasenyes. Aquestes han de ser llargues i és millor que no siguin paraules del diccionari i que no continguin informació personal, tal com diu la professora Helena Rifà. En la mateixa línia, cal instal·lar antivirus als dispositius.

També recomanen tenir en compte les opinions d'altres usuaris abans d'instal·lar un programa o fer una compra *online*. En aquest sentit, els experts fan una crida a ser previnguts i, fins i tot, desconfiats: "Cal desconfiar de qualsevol correu o missatge que es rebí", sentència el professor Jordi Serra.

Les claus.....

PROTECCIÓ

Cal protegir tots els dispositius (des de mòbils fins a electrodomèstics amb internet) amb contrasenyes i antivirus

CONTRASENYES

És millor que siguin llargues, que no siguin paraules del diccionari i que no incloguin informació personal

OPINIONS

Abans d'instal·lar un programa o fer una compra en línia cal mirar les opinions d'altres usuaris per veure'n la fiabilitat

PRECAUCIÓ

Els experts fan una crida a ser previnguts i fins i tot desconfiats amb "qualsevol correu o missatge" que rebim

Foto: Pexels

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic
Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

C. Mallorca, 198 ppal. 1er Barcelona

Complir els pressupostos: complir amb la ciutadania

En aquestes alçades de l'any és habitual que les administracions públiques presentin, debatin i busquin els suports necessaris per aprovar els seus pressupostos. Malauradament, aquest és un dels temes més desconeguts del món de la política per part del conjunt de la ciutadania. Tanmateix, és una qüestió d'importància màxima, ja que en els pressupostos es veuen reflectides les prioritats polítiques i econòmiques d'un executiu.

Per aquest motiu, la nostra obligació, com a càrrecs públics, és traslladar a la ciutadania tota la informació sobre els comptes públics i explicar amb la màxima transparència a on es destinaran els ingressos i les despeses que es pressuposten. Per als i les socialistes de Martorell, uns bons pressupostos són aquells que tenen com a objectiu principal millorar la qualitat de vida dels nostres veïns i veïnes, especialment la dels més vulnerables.

En aquest sentit, és important subratllar que en el darrer ple municipal es va aprovar el compte general de 2020 amb l'únic vot favorable dels regidors i regidores del govern municipal (Junts per

Martorell). No deixa de ser força simptomàtic que cap grup de l'oposició hi donés suport.

D'altra banda, durant el debat d'aquesta qüestió, vam conèixer que el deute de l'Ajuntament de Martorell, el 31 de desembre de 2020, era de 16,4 milions d'euros. En altres paraules, un deute de

570 euros per habitant. En números relatius des del 2015, l'endeutament municipal ha augmentat un 15,2%.

Una vegada més, aquesta liquidació mostra tant el baix grau d'execució del govern de Xavier Fonollosa com la seva poca sensibilitat en temes fonamentals com: estudis per a l'habitatge públic, ajudes a famílies per al pagament d'impostos i taxes, programes per al foment de l'ocupació, activitats per al consum saludable, programa d'eficiència alimentària, pla d'igualtat extern, activitats per promoure la salut, ajudes a famílies en situació de crisi, l'atenció domiciliària social... Aquest és un fet incompreensible tenint en compte la greu situació de crisi sanitària, econòmica i social que pateix el conjunt de la nostra societat.

Malgrat tot això, els i les socialistes de Martorell continuem treballant per presentar, una vegada més, propostes que siguin incloses al pressupost municipal de l'any vinent. En altres termes, seguim treballant per un Martorell més compromès amb la justícia social i amb les capes més desfavorides de la nostra població.

✉ martorell@socialistes.cat

🐦 @PSCMartorell

📘 facebook.com/PSCMartorell

📷 @pscmartorell

C/ Puig del Ravell, 6-8, local 3

📞 Telèfon: 937 755 420 📠 686 925 481

Una visió personal

Des que vaig ser proclamada candidata a l'alcaldia de Collbató fa tres anys i després d'obtenir la confiança de 507 veïns i veïnes, he anat aprenent i agafant experiència a la política local i comarcal (des de 2019 soc també la consellera de Turisme al Consell Comarcal del Baix Llobregat).

Els moments viscuts fins avui han estat molt intensos i m'han permès conèixer molt més el poble on visc i, sobretot, saber de primera mà quins són els problemes, els anhelos i les preocupacions dels meus conciutadans i conciutadanes.

Un cop superat el llinard de la

meitat del mandat, que ha estat marcat per la pandèmia i per les seves greus conseqüències econòmiques i socials, des del grup municipal socialista ens proposem intensificar la nostra tasca d'oposició, amb el màxim rigor i responsabilitat, per continuar aprenent, però també per fer visible la nostra alternativa de govern.

Al meu entendre, el més important de la política municipal és el tracte personal. Resulta imprescindible fer prevaldre l'autenticitat i la capacitat de posar-se a la pell de l'altre per damunt de qualsevol altra consideració. En altres paraules, l'empatia ha de ser la base per la gestió municipal i s'ha de demostrar en la forma d'actuar i de gestionar el dia a dia. No n'hi ha prou amb declaracions de cara a la galeria.

El nostre poble té capacitat de millora. Afortunadament, tenim un teixit associatiu molt potent i unes entitats molt actives, però cal que l'Ajuntament posi més de la seva part per tal que els diferents col·lec-

tius sentin que les seves demandes són escoltades.

Així mateix, el nostre municipi gaudeix d'un entorn molt favorable per al turisme ordenat i sostenible, fet que permet que s'hi puguin instal·lar empreses, comerços i treball per al nostre nombrós jovent.

D'altra banda, tenim veïnes i veïns comprensius i pacients que esperen l'arranjament i adequació dels carrers dels seus barris. Collbató gaudeix actualment d'una capacitat financera que requereix empremtoria i resolució per aprofitar-la.

Finalment, i no menys important, tenim al nostre abast fer les modificacions oportunes en relació a l'autovia que travessa el poble. Cal preveure i debatre amb tots els col·lectius afectats els possibles canvis.

Els i les socialistes de Collbató estem treballant per fer realitat aquest projecte de futur. Compto, de cara a aquesta etapa de futur, amb totes les aportacions que recullo del meu contacte diari amb els veïns i veïnes.

✉ collbato@socialistes.cat

🐦 @SdCollbato

📘 @socialistesdecollbato

📷 @sdcollbato

📞 646 48 86 67

📞 Telèfon: 646 48 86 67

La NOVA PROMOCIÓ de vivendes a MARTORELL

les terrasses
de La Sínia

Pisos, àtics i baixos amb jardí

Tots amb terrasses més àmplies

PRIMERA FASE A LA VENDA!!!

Rambla de les Bobiles, 24 - Martorell

93 774 06 63

www.fiquesrosanes.com

Comercialitza

30 anys
ROSANES
immobiliària

des del 1989